

Rozdział 1 - 12

Hallo! Nauka witania się i żegnania

Hallo! Cześć!

Hallo! Cześć!

„**Hallo**” to najpopularniejszy sposób powitania w Niemczech, który można użyć w większości sytuacji.

Hi! Hi!

Hi Patrick! Cześć, Patricku!

„**Hi**” jest bardziej nieformalną wersją „**Hallo**”.

Tschüss! Do widzenia!

Tschüss Johanna! Cześć, Johanno!

„**Tschüss**” to rodzaj pożegnania **nieformalnego**.

Przedstawianie się Nauka podawania swojego imienia

Ich heiße Alexandra. Jestem Alexandra.

Hallo! Ich heiße Christiane. Cześć! Jestem Christiane.

Możemy napisać „**heiße**” lub „**heisse**”. Znak „**ß**” oznacza **podwójne „s”**.

Ich bin Felix. Jestem Felix.

Ich bin Bernhard. Jestem Bernhard.

„**Ich**” znaczy „**ja**”.

Ich heiße Heidi. – Ich bin Thomas.

Aby się przedstawić, możemy powiedzieć „**ich heiße**” lub „**ich bin**”. Prawda

Heidi i Thomas przedstawiają się.

Freut mich! Miło cię poznać!

Freut mich! Miło cię poznać!

Kiedy ktoś poda Ci swoje imię, możesz powiedzieć „**Freut mich**” (Miło cię poznać).

Freut mich. Ich bin Tristan. Miło cię poznać. Jestem Tristan.

„**Freut mich**” przetłumaczone dosłownie oznacza „cieszę się, że mogę cię poznać”.

Zadawanie pytań o imię

Nauka zwrotów przydatnych podczas przedstawiania się

Wie heißt du? Jak masz na imię?

Ich heiße Bernhard. Wie heißt du? Mam na imię Bernhard. Jak masz na imię?

Zaimek „**du**” znaczy „**ty**”.

Jak masz na imię?

„**Wie heißt du?**” używa się w stosunku do przyjaciół i podczas rozmów nieformalnych.

Wie heißt du? Jak masz na imię?

Litera „**ß**” w „**heißt**” to nie b; wymawia się ją jak „**ss**”.

Freut mich, ich bin Felix. Miło cię poznać, jestem Felix.

Litery „eu” w „Freut mich” wymawia się jak „oj”.

Freut mich auch! Mnie również miło cię poznać!

Freut mich! Freut mich auch.

Miło mi pana poznać! – Mnie również miło panią poznać!

„Freut mich” znaczy „Miło cię / pana / panią poznać”. „Auch” znaczy „również”.

Freut mich auch! Mnie również miło cię poznać!

Na „Freut mich” można odpowiedzieć „Freut mich auch”.

Wie heißt du? — Ich heiße Lisa. — Freut mich! — Freut mich auch!

Kobieta mówi: „Mnie również miło cię poznać”.

Litery „ch” w „Freut mich auch” brzmią nieco jako syczący kot.

Rozwijanie biegłości językowej

Dołączenie do społeczności Busuu

Wie heißt du? Jak masz na imię?

Aby poznać czyjeś imię, pytamy „**Wie heißt du?**”.

Ich heiße Samir. Ich bin Amanda.

Zarówno „**ich heiße**” jak i „**ich bin**” znaczą „ja jestem”.

Aby się przedstawić, możemy powiedzieć „ich heiße” lub „ich bin”.

Ich heiße Heidi. Mam na imię Heidi.

„**Ich heiße** +[swoje imię]” to sposób na przedstawienie się w języku niemieckim.

Ich bin Huan. Jestem Huan.

„**CH**” to popularna kombinacja liter w języku niemieckim.

Ich bin Tristan. Jestem Tristan.

Kiedy „i” występuje przed „ch”, „ch” wydaje syczący dźwięk, prawie jak kot.

Ich bin Huan. Jestem Huan.

Poprawna pisownia „ja” w języku niemieckim to „**ich**”.

Ich bin Nadja. Ich heiße Max.

Jestem Nadja. Ja mam na imię Max.

„**Ja jestem**” można przetłumaczyć na niemiecki jako „**ich bin**” lub „**ich heiße**”.

Ich **bin** Nadja. Jestem Nadja.

„**Ich bin**” oznacza „**ja jestem**” i używa się do przedstawiania.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Hi Patrick! Cześć, Patricku!

„**Hi**” jest bardziej nieformalną wersją „**Hallo**”.

Tschüss Johanna! Cześć, Johanno!

„**Tschüss**” to rodzaj pożegnania **nieformalnego**.

Ich bin Nadja. Ich heiße Max. Jestem Nadja. Ja mam na imię Max.

„**Ja jestem**” można przetłumaczyć na niemiecki jako „**ich bin**” lub „**ich heiße**”.

Ich **bin** Nadja. Jestem Nadja.

„**Ich bin**” oznacza „**ja jestem**” i używa się do przedstawiania.

Ich bin Tristan. Jestem Tristan.

Kiedy „i” występuje przed „ch”, „ch” wydaje syczący dźwięk, prawie jak kot.

Ich bin Huan.   Jestem Huan.
Poprawna pisownia „ja” w języku niemieckim to „**ich**”.
Freut mich auch!   Mnie również miło cię poznać!
Na „**Freut mich**” można odpowiedzieć „**Freut mich auch**”.

Wie heißt du? — Ich heiße Lisa. — Freut mich! — Freut mich auch!
Kobieta mówi: „Mnie również miło cię poznać”.

Litery „ch” w „Freut mich auch” brzmią nieco jako syczący kot.

Freut mich! Freut mich auch.
Miło mi pana poznać! – Mnie również miło panią poznać!
„**Freut mich**” znaczy „Miło cię / pana / panią poznać”. „**Auch**” znaczy „**również**”.

Ich heiße Heidi. – Ich bin Thomas.

Aby się przedstawić, możemy powiedzieć „ich heiße” lub „ich bin”.

Freut mich!   Miło cię poznać!
Kiedy ktoś poda Ci swoje imię, możesz powiedzieć „**Freut mich**” (Miło cię poznać).
Freut mich. Ich bin Tristan.   Miło cię poznać. Jestem Tristan.
„**Freut mich**” przetłumaczone dosłownie oznacza „cieszę się, że mogę cię poznać”.

Rozdział 2

Zadawanie pytań o samopoczucie

Naucz się pytać o czyjeś samopoczucie

Wie geht's?   Jak się masz?
„Wie geht's?” używamy, aby zapytać o czyjeś samopoczucie.

Wie geht's?   Jak się masz?

Bardzo ważna porada!

W języku niemieckim mówimy „Wie geht's?” do **osób, które znamy dobrze**.
Zazwyczaj **nie** zadajemy tego pytania **nieznajomym** lub **osobom o wyższym niż nasz statusie**.

Może zostać to odebrane jako natrętne!

przyjaciele i rodzina	W stosunku do nich możemy powiedzieć „Wie geht's?”.
przełożeni	W stosunku do nich nie możemy powiedzieć „Wie geht's?”.
nieznajomi	W stosunku do nich nie możemy powiedzieć „Wie geht's?”.

„Wie geht's?” używamy tylko w stosunku do osób, które znamy. Jest to pytanie osobiste!

Mir geht's gut. Mam się dobrze.

Wie geht's? – Mir geht's gut. Jak się masz? – Mam się dobrze.
Na pytanie „Wie geht's?” możemy odpowiedzieć „Mir geht's gut”.

Mir geht's gut.   Mam się dobrze.

Mir geht's gut.   Mam się dobrze.

Aby powiedzieć, że czujemy się dobrze, mówimy „Mir geht's gut”.

Gut, danke.

Dobrze, dzięki.

Gut, danke.” oznacza „Dobrze, dzięki”.

Uprzejmie jest powiedzieć „danke”.

Gut, danke.   Dobrze, dzięki.

„Gut” pisze się przez „t”.

Mir geht's gut.   Mam się dobrze.

Zwrot „**geht's**” to skrócona forma od „**geht es**”.

Wie geht's?   Mir geht's gut.

Jak się masz?

Opowiedz o swoim samopoczuciu

Zarówno „**Wie geht's dir?**” jak i „**Wie geht's?**” oznaczają: „Jak się masz?”.

„Wie geht's?” to krótsza forma „Wie geht's dir?”.

Wie geht's dir?   Jak się masz?

Aby zapytać kogoś o samopoczucie, mówimy „Wie geht's dir?”.

Wie geht's dir?   Jak się masz?

„Wie geht's?” to krótsza forma „Wie geht es dir?”.

Wie geht's dir?   Jak się masz?

Zaimek pytający „wie” znajduje się na początku zdania.

Mir geht's super!   Mam się świetnie!

„**Mir geht's super.**” oznacza „Mam się świetnie!”.

„Mir geht's super” mówimy, kiedy czujemy się bardzo dobrze.

Mir geht's super!   Mam się świetnie!

Wyraz „super” pisze się przez „p”.

Mir geht's nicht so gut.   Mam się niezbyt dobrze.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Wyraz „nicht” pisze się przez „ch”.

David: „Mir geht's nicht so gut.”

David mówi: Nie mam się zbyt dobrze.

Często mówi się „**Niezbyt dobrze**” zamiast „**źle**”.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Aby wymówić „**ch**”, pozwól powietrzu przepłynąć między językiem a podniebieniem.

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

Większość Niemców mówi otwarcie o swoim samopoczuciu, nawet jeśli jest złe.

Dlatego pytamy o nie tylko znajomych.

Mir geht's schlecht.   Źle.

Zwróć uwagę, że w tym wyrazie „**ch**” pojawia się dwa razy.

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

„Mir geht's schlecht” jest **nieco bardziej negatywne** niż „Mir geht's nicht so gut”.

Rozumienie krótkiej rozmowy

Dowiedz się, jak się mają Tristan i Christiane

Tristan: Hallo Christiane. Wie geht's? *Tristan: Cześć, Christiane. Jak leci?*

Christiane: Hi Tristan. Mir geht's super. Wie geht's dir?

Christiane: Hej, Tristan. Świetnie. A ty jak się masz?

Tristan: Nicht so gut. *Tristan: Niezbyt dobrze.*

Wie geht's? Jak się masz?

„Wie geht's dir?” używamy, aby zapytać o czyjeś samopoczucie.

Tristan i Christiane pytają siebie nawzajem, jak się mają.

Wie geht's dir? Jak się masz?

„Wie” pisze się przez „ie”.

„Wie geht's?” i „Wie geht's dir?” mają to samo znaczenie.

Mam się świetnie.

Aby powiedzieć, jak się mamy, używamy „**Mir geht's**”, a następnie przymiotnika typu „**super**” (świetnie).

Mir geht's super. Mam się świetnie.

Jeśli się spieszysz, na pytanie „**Wie geht's**” możesz również odpowiedzieć za pomocą „**Super!**”.

W języku mówionym „Mir geht's nicht so gut” często skracamy do „**Nicht so gut**”.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Możemy napisać „geht's” lub „gehts”.

Mir geht's nicht so gut.

Tristan mówi: „Mir geht's nicht so gut”.

W języku mówionym często pomija się „**Mir geht's**”.

Rozwijanie biegłości językowej

Opowiedz o swoim samopoczuciu

„**Wie geht's?**” używamy, aby zapytać o czyjeś samopoczucie.

Wie geht's? Jak się masz?

„**Wie**” pisze się przez „**ie**”.

Wie geht's? Mir geht's gut.

Na pytanie „**Wie geht's?**” możesz odpowiedzieć „**Mir geht's gut**”.

Mir geht's gut. Mam się dobrze.

Zwrot „**geht's**” to skrócona forma od „**geht es**”.

Mir geht's super! Mam się świetnie!

Wyraz „**super**” pisze się przez „**p**”.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Wyraz „**nicht**” pisze się przez „**ch**”.

Mir geht's schlecht. Mam się źle.

„Mir geht's schlecht” jest **nieco bardziej negatywne** niż „Mir geht's nicht so gut”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Gut, danke.   Dobrze, dzięki.

„Gut” pisze się przez „t”.

Mir geht's gut.   Mam się dobrze.

Aby powiedzieć, że czujemy się dobrze, mówimy „Mir geht's gut”.

Mir geht's gut.   Mam się dobrze.

Zwrot „**geht's**” to skrócona forma od „**geht es**”.

„**Gut, danke.**” oznacza „Dobrze, dzięki”.

Uprzejmie jest powiedzieć „danke”.

„**Wie geht's?**” używamy tylko w stosunku do osób, które znamy. Jest to pytanie osobiste!

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

„Mir geht's schlecht” jest **nieco bardziej negatywne** niż „Mir geht's nicht so gut”.

Mir geht's schlecht.   Źle.

Zwróć uwagę, że w tym wyrazie „**ch**” pojawia się dwa razy.

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

Większość Niemców mówi otwarcie o swoim samopoczuciu, nawet jeśli jest złe. Dlatego pytamy o nie tylko znajomych.

David: „Mir geht's nicht so gut.“

David mówi: Nie mam się zbyt dobrze.

Często mówi się „**Niezbyt dobrze**” zamiast „**źle**”.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Aby wymówić „**ch**”, pozwól powietrzu przepłynąć między językiem a podniebieniem.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Możemy napisać „geht's” lub „gehts”.

Mam się świetnie.

Aby powiedzieć, jak się mamy, używamy „**Mir geht's**”, a następnie przymiotnika typu „**super**” (świetnie).

Mir geht's nicht so gut.

W języku mówionym „Mir geht's nicht so gut” często skracamy do „**Nicht so gut**”.

Mir geht's nicht so gut.

Tristan mówi: „Mir geht's nicht so gut”.

W języku mówionym często pomija się „**Mir geht's**”.

„**Wie geht's?**” i „**Wie geht's dir?**” mają to samo znaczenie.

„Wie geht's?” to krótsza forma „Wie geht's dir?”.

Mir geht's schlecht.   Mam się źle.

„Mir geht's schlecht” jest **nieco bardziej negatywne** niż „Mir geht's nicht so gut”.

Mir geht's gut.

Mam się dobrze.

Zwrot „**geht's**” to skrócona forma od „**geht es**”.

Mir geht's nicht so gut. Mam się niezbyt dobrze.

Wyraz „**nicht**” pisze się przez „**ch**”.

Rozdział 3

Rozmawianie o swoim pochodzeniu

Naucz się mówić, z jakiego kraju pochodzisz

Woher kommst du? Skąd jesteś?

„Woher” dosłownie znaczy „skąd”.

Woher kommst du? Skąd jesteś?

W tym przypadku musimy użyć „woher”, co znaczy „skąd”.

Ich komme aus Deutschland. Pochodzę z Niemiec.

Ich komme aus Deutschland. Pochodzę z Niemiec.

Niemcy mają 83 miliony mieszkańców i dziewięć krajów sąsiedzkich.

Ich komme aus Deutschland. Pochodzę z Niemiec.

Aby powiedzieć, skąd pochodzimy, mówimy „**ich komme aus**”.

Ich komme aus der Türkei. Pochodzę z Turcji.

Woher kommst du? — Ich komme aus der Türkei. Ona mówi, że pochodzi z Turcji.

Okolo 3 milionów mieszkańców Niemiec ma „pochodzenie migracyjne” z Turcji.

Woher kommst du? Skąd jesteś?

Zwróć uwagę, że to jest pytanie nieformalne. Nie zwracaj się tak do swojego przełożonego.

Wskazówka!

Aby podać kraj swojego pochodzenia, mówimy „**Ich komme aus**” + państwo □.

Przed niektórymi krajami musimy wstawić słówko „**der**” lub „**den**”.

Ich komme **aus** Deutschland. (Pochodzę z Niemiec.)

Ich komme **aus der** Türkei. (Pochodzę z Turcji.)

Ich komme **aus den** USA. (Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.)

Ich komme aus der Türkei. Pochodzę z Turcji.

Jeśli chcesz powiedzieć, że pochodzisz z Turcji, musisz użyć rodzajnika i powiedzieć „**aus der Türkei**”.

Ich komme aus den USA. Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.

Ich komme aus den USA. Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.

Mówimy „aus **den** USA”, ponieważ ten wyraz jest w liczbie mnogiej.

Ich komme aus den USA. Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.

Przed „USA” musimy wstawić „**den**”.

Ich komme aus der Türkei. Wyraz „**aus**” oznacza „z”.

Ich komme aus Deutschland. Woher kommst du?

Pochodzę z Niemiec. A ty skąd pochodzisz?

Wyraz „**komme**” zapisuje się za pomocą **podwójnej litery „m”**.

Podawanie miejsca zamieszkania

Naucz się mówić, w jakim kraju mieszkasz

Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz?

Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz?

„**Wo**” oznacza „gdzie”. „**Woher**” (dosłownie) oznacza: „skąd”.

Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz? Woher kommst du? Skąd jesteś?

Zwróć uwagę, że to są pytania nieformalne.

Nie zadawaj ich osobom starszym czy przełożonym.

Ich wohne in Spanien. Mieszkam w Hiszpanii.

Hallo, ich heie Miguel. Ich wohne in Spanien.

Miguel mówi: „Mieszkam w Hiszpanii”.

W języku niemieckim „h” często występuje po samogsce (a/e/i/o/u). Wyda j.

Ich wohne in England. Mieszkam w Anglii.

Hi, ich bin Judy. Ich wohne in England. Cześć, jestem Judy. Mieszkam w Anglii.

Aby powiedzieć, gdzie mieszkamy, używamy „**ich wohne in**”, a następnie wstawiamy nazw miejsca.

Ich wohne in England. Mieszkam w Anglii.

To jest odpowiedź na pytanie „**Wo wohnst du?**” (**Gdzie mieszkasz?**).

Ich wohne in Brasilien. Mieszkam w Brazylii.

Ich wohne in Brasilien. Wo wohnst du?

Mieszkam w Brazylii. Gdzie mieszkasz?

Litera „h” w „**wohne**” wyda „o”.

Ich wohne in Spanien, in Valencia. Mieszkam w Hiszpanii, w Walencji.

Zwrc uwagę na końcówki „**ich wohne in**” i „**wohnst**”.

Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz?

Zwrc uwagę na wyraźne wymawianie końcówki „**wohnst**”.

Ich wohne in England. Wo wohnst du? Mieszkam w Anglii. Gdzie mieszkasz?

„**Ich**” występuje z „**wohne**”. „**Du**” występuje z „**wohnst**”.

Rozmawianie o językach

Naucz się mwi, jakie znasz języki

Ich spreche Deutsch. Mwi po niemiecku.

Ich spreche Deutsch. Ona mówi: „Ja mwi po niemiecku”.

Języka „**Deutsch**” (niemieckiego) używa się w „**Deutschland**” (Niemczech), **Austrii** i **Szwajcarii**.

Ich spreche Deutsch. Mwi po niemiecku.

Litery „**sp**” wymawia się jak „**szp**”.

Ich spreche ein bisschen Deutsch. Mwi trochę po niemiecku.

Ich spreche **ein bisschen** Deutsch. „**Ein bisschen**” znaczy: „trochę”.

Ich spreche ein bisschen Spanisch. Mwi trochę po hiszpańsku.

„**Ein bisschen**” dosownie oznacza „trochę”.

Ich spreche ein bisschen Spanisch. Mwi trochę po hiszpańsku.

Wyrazy takie jak „**ein bisschen**” (trochę) i „**gut**” (dobrze) występują **przed nazw języka**.

Sprichst du Englisch? Czy mówisz po angielsku?

Sprichst du Englisch? Czy mówisz po angielsku?

„Sprichst du Englisch?” to pytanie **nieformalne**. Wskazuje na to obecno „**du**” (ty).

Sprichst, du

Aby zapyta kogoś, czy mówi jakimś językiem, używamy „**Sprichst du...?**”.

Welche Sprachen sprichst du? Jakimi językami mówisz?

Wyraz „**Sprachen**” (języki) zapisujemy dużą liter, poniew jest to **rzeczownik**.

Welche Sprachen sprichst du? Jakimi językami mówisz?

Aby zapyta, jakim językiem ktoś się posługuje, możemy powiedzieć „Welche Sprachen sprichst du?”.

Ich spreche Deutsch und ein bisschen Spanisch.

Mówię po niemiecku i trochę po hiszpańsku.

„**Deutschland**” (Niemcy) i „**Spanien**” (Hiszpania) to **kraje**.

Ich spreche Spanisch. Welche Sprachen sprichst du?

On mówi: „Ich spreche Deutsch und ein bisschen Englisch.”

Rozwijanie biegłości językowej

Przedstaw się

Ich wohne in Deutschland. Mieszkam w Niemczech.

Aby powiedzieć, gdzie mieszkamy, używamy „**ich wohne in**”, a następnie wstawiamy nazwę miejsca.

Ich wohne in Dresden. Mieszkam w Dreźnie.

„**Ich**” występuje z „**wohne**”. „**Du**” występuje z „**wohnst**”.

Ich wohne in Berlin.

Mieszkam w Berlinie.

Aby powiedzieć, gdzie mieszkamy, używamy „**ich wohne in**”, a następnie wstawiamy nazwę miejsca.

Ich wohne in Barcelona. Mieszkam w Barcelonie.

W „**wohne**” występuje litera „**h**”, ale jej nie wymawiamy.

Ich spreche ein bisschen Deutsch. Mówię trochę po niemiecku.

Wyrażenia takie jak „ein bisschen”, „gut” itp. występują **przed wyrazem określającym język**.

Ich spreche ein bisschen Spanisch. Mówię trochę po hiszpańsku.

Wyraz „bisschen” pisze się przez „**ss**”.

Ich spreche Englisch. Mówię po angielsku.

„**ich spreche**” i „**du sprichst**”

Ich **spreche** Englisch. Mówię po angielsku.

Wyraz „**spreche**” pisze się przez „**ch**”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Ich komme aus der Türkei.

Wyraz „**aus**” oznacza „**z**”.

Ich komme aus Deutschland. Woher kommst du?

Pochodzę z Niemiec. A ty skąd pochodzisz?

Wyraz „**komme**” zapisuje się za pomocą **podwójnej litery „m”**.

Ich komme aus der Türkei. Pochodzę z Turcji.

Jeśli chcesz powiedzieć, że pochodzisz z Turcji, musisz użyć rodzajnika i powiedzieć „**aus der Türkei**”.

Ich komme aus den USA. Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.

Przed „**USA**” musimy wstawić „**den**”.

Ich komme aus den USA. Pochodzę ze Stanów Zjednoczonych.

Mówimy „**aus den USA**”, ponieważ ten wyraz jest w liczbie mnogiej.

Welche Sprachen sprichst du? Jakimi językami mówisz?

Aby zapytać, jakim językiem ktoś się posługuje, możemy powiedzieć „Welche Sprachen sprichst du?”.

Sprichst, du

Aby zapytać kogoś, czy mówi jakimś językiem, używamy „**Sprichst du...?**”.

Welche Sprachen sprichst du? **Mężczyzna** pyta: „Jakie znasz języki?”.

Wyraz „**Sprachen**” (języki) zapisujemy dużą literą, ponieważ jest to **rzeczownik**.

Ich spreche Deutsch und ein bisschen Spanisch.

Mówię po niemiecku i trochę po hiszpańsku.

„**Deutschland**” (Niemcy) i „**Spanien**” (Hiszpania) to **kraje**.

niemiecki i trochę angielski

On mówi: „Ich spreche Deutsch und ein bisschen Englisch.

Ich spreche ein bisschen Deutsch. Mówię trochę po niemiecku.

Wyrażenia takie jak „ein bisschen”, „gut” itp. występują **przed wyrazem określającym język**.

Ich wohne in Dresden. Mieszkam w Dreźnie.

„**Ich**” występuje z „**wohne**”. „**Du**” występuje z „**wohnst**”.

Ich **spreche** Englisch. Mówię po angielsku.

Wyraz „spreche” pisze się przez „ch”.

Ich spreche Englisch. Mówię po angielsku.

„ich spreche” i „du sprichst”

Ich spreche ein bisschen Spanisch. Mówię trochę po hiszpańsku.

Wyraz „bisschen” pisze się przez „ss”.

Ich wohne in Barcelona. Mieszkam w Barcelonie.

W „wohne” występuje litera „h”, ale jej nie wymawiamy.

Ich wohne in England. Wo wohnst du? Mieszkam w Anglii. Gdzie mieszkasz?

„**Ich**” występuje z „**wohne**”. „**Du**” występuje z „**wohnst**”.

Ich wohne in Spanien, in Valencia. Mieszkam w Hiszpanii, w Walencji.

Zwróć uwagę na końcówki „ich wohne **in**” i „wohn**st**”.

Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz?

Zwróć uwagę na wyraźne wymawianie końcówki „wohn**st**”.

Rozdział 4

Czasowniki regularne z zaimkami „ich” i „du”

Naucz się używać czasowników z zaimkami „ich” i „du”

Ich komme aus Deutschland. Woher kommst du?

Pochodzę z Niemiec. A ty skąd pochodzisz?

W tym przypadku potrzebujemy różnych form czasownika „**kommen**” (przybywać).

Przedstawiamy: czasownik!

Czasowniki to wyrazy opisujące **czynności lub stany**, np.

„kommen” (przybywać),

„sprechen” (mówić),

„lernen” (uczyć się),

„sein” (być).

Wszystkie poniższe wyrazy napisane pogrubioną czcionką to czasowniki:

Ich **komme** aus Deutschland. Woher **kommst** du?

(Ja pochodzę z Niemiec. A ty skąd pochodzisz?)

Ich **spreche** Deutsch. **Sprichst** du Deutsch?

(Ja mówię po niemiecku. Czy ty mówisz po niemiecku?)

Ich **komme** aus Deutschland. Woher **kommst** du?

„Komme” i „kommst” opisują **czynność**: przybywać. Zatem są to **czasowniki**.

spreche, Sprichst

„Spreche” i „sprichst” opisują **czynność**: mówić. Zatem są to **czasowniki**.

Końcówka „-e”

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**ich**” (ja) przyjmuje końcówkę „-e”.

Ich spreche Deutsch.

(Mówię po niemiecku).

Ich komme aus Deutschland.

(Pochodzę z Niemiec).

Ich wohne in Spanien.

(Mieszkam w Hiszpanii).

Ich wohne in Spanien.

Ich - „**Ich**” to wyraz, którego używamy w odniesieniu do siebie.

Ich wohne in Spanien. Ich spreche Deutsch. Mieszkam w Hiszpanii. Mówię po niemiecku.

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**ich**” (ja) przyjmuje końcówkę „-e”.

Ich spreche Englisch. Ja mówię po angielsku.

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**ich**” kończy się na „-e”.

Końcówka „-st”

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**du**” (ty) przyjmuje końcówkę „-st”.

Sprichst du Deutsch?

(Czy mówisz po niemiecku?)

Woher kommst du?

(Skąd pochodzisz?)

Wo wohnst du?

(Gdzie mieszkasz?)

Woher kommst du?

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**du**” kończy się na „-st”.

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**du**” (ty) przyjmuje końcówkę „-st”.

Woher kommst du? Skąd pochodzisz?

W tym przypadku „**du**” wymaga zastosowania czasownika „**kommst**”.

Sprichst du Deutsch? Czy mówisz po niemiecku?

Czasowniki mogą znaleźć się również na **początku zdania** – np. w pytaniach.

Ich wohne in Brasilien. Du wohnst in Brasilien.

„**Ich**” wymaga „**wohne**”. „**Du**” wymaga „**wohnst**”.

Ich lerne Deutsch. Uczę się niemieckiego.

Forma czasownika „**lernen**” (uczyć się) dla zaimka „**ich**” to „**ich lerne**”.

Ich lerne Deutsch. Du lernst Deutsch.
„Ich” wymaga „lerne”. „Du” wymaga „lernst”.

Lernst du Deutsch?
Czy uczysz się niemieckiego?
Ponieważ czasownik kończy się na „-st”, zaimkiem musi być „du”.

Ich lerne Deutsch. Uczę się niemieckiego.
Zaimkowi „ich” odpowiada czasownik „lerne” z końcówką „-e”.

Wymowa „sp-” i „st-” i „z”

Naucz się wymawiać „sp-”, „st-” i „z”

Ich spreche Spanisch.
Mówię po hiszpańsku.

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Ich spreche Spanisch. Mówię po hiszpańsku.

Wskazówka!

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Osoby niemieckojęzyczne uważają, że dzięki temu wymowa jest łatwiejsza!

Piszemy „**S**panisch”, ale mówimy „**Sz**panisz”.

Piszemy „**S**traße ale mówimy „**Sz**traße

Sprichst du Spanisch? Czy mówisz po hiszpańsku?

Piszemy „**S**panisch”, ale mówimy „**Sz**panisz”.

Przećwicz umiejętność czytania, ucząc się o językach

Przyjrzyjmy się wyrazom „**S**port” (sport) i „**S**trudel” (strudel).

Jak sądzisz, jak się je wymawia?

der Sport

sport

der Strudel

strudel

Sport ist Mord! Nienawidzę sportu! (Dosłownie: Sport to morderstwo.)

Sport ist Mord.

Nienawidzę sportu! (Dosłownie: Sport to morderstwo.)

Piszemy „**S**port”, ale mówimy „**Sz**port”.

Der Strudel ist lecker! Strudel jest pyszny!

Sprichst, Spanisch, Straße, Strudel

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Tajemnica ukrytego „t”

„Z” w języku niemieckim wymawia się jak „ts”. Warto mieć na uwadze to „**ukryte t**”, w przeciwnym razie ktoś może Cię źle zrozumieć.

Piszemy „**z**wei”,
ale mówimy „**ts**wei”.

Piszemy „**z**ehn”,
ale mówimy „**ts**ehn”.

Es ist zehn Uhr. Jest 10:00.

Zwróć uwagę na dźwięk „z” (brzmi jak „t” i „s”).

Z wymawia się jak **ts** w **zwei**, **zehn** i **zahlen**.

zahlen zapłacić

PRZYKŁAD

Zahlen, bitte! Rachunek, proszę!
Czego się nauczyliśmy?

Jeśli wyraz zaczyna się na **sp-** lub **st-**, **s** wymawia się jak „**sch**”.

Pamiętaj o **Spanisch** □□, **Sport** □□ lub **Strudel!** □

Z wymawia się jak **ts**

w **zwei** 2 □, **zehn** □ i **zahlen**. □

Wymowa „sp-” i „st-” i „z”

Naucz się wymawiać „sp-”, „st-” i „z”

Ich spreche Spanisch. Mówię po hiszpańsku.

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Ich spreche Spanisch.

Mówię po hiszpańsku.

Wskazówka!

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Osoby niemieckojęzyczne uważają, że dzięki temu wymowa jest łatwiejsza!

Piszemy „**Spanisch**”

”, ale mówimy „**Szpanisz**”.

Piszemy „**Straße**”

”, ale mówimy „**Sztraße**”.

Sprichst du Spanisch? Czy mówisz po hiszpańsku?

Piszemy „**Spanisch**”, ale mówimy „**Szpanisz**”.

Przećwicz umiejętność czytania, ucząc się o językach

Przyjrzyjmy się wyrazom „**Sport**” (sport) i „**Strudel**” (strudel).

Jak sądzisz, jak się je wymawia?

der Sport sport

Sport ist Mord! Nienawidzę sportu! (Dosłownie: Sport to morderstwo.)

Sport ist Mord. Nienawidzę sportu! (Dosłownie: Sport to morderstwo.)

Piszemy „**Sport**”, ale mówimy „**Szport**”.

Der Strudel ist lecker! Strudel jest pyszny!

Sprichst, Spanisch, Straße, Strudel

Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

Tajemnica ukrytego „t”

„**Z**” w języku niemieckim wymawia się jak „**ts**”. Warto mieć na uwadze to „**ukryte t**”, w przeciwnym razie ktoś może Cię źle zrozumieć.

Piszemy „**zwei**”,
ale mówimy „**tswei**”.

Piszemy „**zehn**”,
ale mówimy „**tsehn**”.

Es ist zehn Uhr. Jest 10:00.

zwróć uwagę na dźwięk „z” (brzmi jak „t” i „s”)

zehn dziesięć

Z wymawia się jak **ts** w **zwei**, **zehn** i **zahlen**.

Zwróć uwagę na dźwięk „z” (brzmi jak „t” i „s”).

zahlen zapłacić

PRZYKŁAD

Zahlen, bitte! Rachunek, proszę!
Czego się nauczyliśmy?

Jeśli wyraz zaczyna się na **sp-** lub **st-**, **s** wymawia się jak „sch”.

Pamiętaj o **S**panisch **S**port lub **S**trudel!

Z wymawia się jak **ts**
w **zwei** **z**ehn i **z**ahlen.

Rozumienie dialogu

Wysłuchaj rozmowy Elisy i Carlosa

Elisa: Hallo, ich heiße Elisa. Wie heißt du? *Elisa: Cześć, mam na imię Elisa. A ty jak masz na imię?*

Carlos: Hi, ich bin Carlos. *Carlos: Cześć, mam na imię Carlos.*

Elisa: Freut mich, Carlos. Woher kommst du?

Elisa: Miło cię poznać, Carlos. Skąd pochodzisz?

Carlos: Ich komme aus Madrid. Ich wohne in München. Und du?

Carlos: Pochodzę z Madrytu. Mieszkam w Monachium. A ty?

Elisa: Ich komme aus Berlin. Ich wohne auch in München! Wo in München wohnst du?

Elisa i Carlos przedstawiają się sobie.

Aby się przedstawić, możemy powiedzieć „**ich heiße**” lub „**ich bin**”.

Ich heiße Elisa. Mam na imię Elisa.
Litera „ß” to ostry dźwięk „s”.

Ich bin Carlos. Jestem Carlos.
Wyraz „bin” pisze się przez „i”.

Woher kommst du? Skąd jesteś?

Czasownik „kommst” kończy się na „-st”, ponieważ występuje z zaimkiem „du” (ty).

Skąd pochodzi Carlos?

z Madrytu

On mówi: „Ich **komme** aus Madrid. Ich **wohne** in München.”

Ich wohne auch in München. Ja również mieszkam w Monachium.

Monachium i Berlin to dwa bardzo różniące się od siebie miasta, które trochę ze sobą rywalizują.

Elisa kommt aus Berlin. Elisa jest z Berlina.

Przyimek, który towarzyszy czasownikowi „kommen” to „aus”: „Ich komme aus...” (Pochodzę z...).

Elisa kommt aus Berlin. Elisa wohnt in München.

Przyimek, który towarzyszy czasownikowi „wohnen” to „in”: „Ich wohne in...” (Mieszkam w...).

Carlos kommt aus Madrid und wohnt in München.

Carlos pochodzi z Madrytu i mieszka w Monachium.

„Kommen” występuje z „aus”, a „wohnen” występuje z „in”.

Carlos mieszka w Laim. Laim to dzielnica Monachium.

Wie heißt du? Jak masz na imię?
Woher kommst du? Skąd pochodzisz?
Wo wohnst du? Gdzie mieszkasz?
Wszystkie **zaimki pytające** zaczynają się w języku niemieckim na „**w**”.

Carlos nie mówi zbyt dobrze po niemiecku.

Ich spreche nicht so gut Deutsch. Nie mówię zbyt dobrze po niemiecku.
„Nicht so gut” (niezbyt dobrze) to również możliwa odpowiedź na pytanie „Wie geht's?” (Jak się masz?).

Ona mówi: „Du sprichst super Deutsch.”

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Ich lerne Deutsch. Uczę się niemieckiego.
Zaimkowi „**ich**” odpowiada czasownik „**lerne**” z końcówką „**-e**”.

Lernst du Deutsch? Czy uczysz się niemieckiego?
Ponieważ czasownik kończy się na „**-st**”, zaimkiem musi być „**du**”.

Woher **kommst** du?

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**du**” kończy się na „**-st**”.

Czasownik odpowiadający zaimkowi „**du**” (ty) przyjmuje końcówkę „**-st**”.

Es ist zehn Uhr. Jest 10:00.
Zwróć uwagę na dźwięk „**z**” (brzmi jak „**t**” i „**s**”).
Sprichst, Spanisch, Straße, Strudel
Jeśli wyraz **zaczyna się** na **sp-** lub **st-**, **s** wymawiamy jak **sz**.

zehn   dziesięć
Z wymawia się jak **ts** w **zwei**, **zehn** i **zahlen**.

Carlos nie mówi zbyt dobrze po niemiecku.

Carlos mieszka w Laim.

Laim to dzielnica Monachium.

Ich wohne auch in München. Ja również mieszkam w Monachium.
Monachium i Berlin to dwa bardzo różniące się od siebie miasta, które trochę ze sobą rywalizują.

Elisa uważa, że niemiecki Carlosa jest bardzo dobry.

Ona mówi: „Du sprichst super Deutsch.”

z Madrytu
On mówi: „Ich **komme** aus Madrid. Ich **wohne** in München.”
Ich spreche nicht so gut Deutsch. Nie mówię zbyt dobrze po niemiecku.

„Nicht so gut” (niezbyt dobrze) to również możliwa odpowiedź na pytanie „Wie geht's?” (Jak się masz?).

Woher kommst du? Skąd jesteś?

Czasownik „kommst” kończy się na „-st”, ponieważ występuje z zaimkiem „du” (ty).

Carlos kommt aus Madrid und wohnt in München.

Carlos pochodzi z Madrytu i mieszka w Monachium.

„Kommen” występuje z „aus”, a „wohnen” występuje z „in”.

Rozdział 5

Zastosowanie powitań regionalnych

Naucz się różnych form powitań w krajach niemieckojęzycznych

Moin (moin)! Cześć! (w północnych Niemczech)

Moin! Cześć! (w północnych Niemczech)

„Moin” jest północnoniemieckim odpowiednikiem „Hallo”.

Ludzie w północnych Niemczech mówią „Moin moin!”.

W północnych Niemczech „Moin moin” znaczy „cześć”.

Moin moin! Dzień dobry! (na północy Niemiec)

Ludzie w północnych Niemczech mówią „Moin moin!”.

Servus! Cześć! (w Austrii i południowych Niemczech)

Servus! Cześć! (w Austrii i południowych Niemczech)

„Servus” używamy zarówno na przywitanie, jak i pożegnanie.

In Österreich sagt man „Servus!”. W Austrii mówimy „Servus!”.

„Servus” jest lokalnym odpowiednikiem „Hallo”.

Hoi!

Dzień dobry! (szwajcarski niemiecki)

In der Schweiz sagt man „Hoi!”. W Szwajcarii mówią „Hoi!”.

„Hoi” jest szwajcarskim odpowiednikiem „cześć”.

Hoi Selina! – Hoi Peter!

„Hoi” jest szwajcarskim odpowiednikiem „cześć”.

Selina i Peter witają się, mówiąc „Hoi”, co jest szwajcarskim odpowiednikiem „Hallo”.

Moin Paul! Cześć, Paul! (w północnych Niemczech)

Za pomocą „Moin” można się przywitać zarówno w ciągu dnia, jak i w nocy.

Hoi! Cześć! (gwara szwajcarska)

W wyrazie „Hoi” „o” występuje przed „i”.

Hoi. Cześć. (gwara szwajcarska)

W wyrazie „Hoi” „o” występuje przed „i”.

Powitania formalne

Nauka formalnych powitań i tytułów

Hallo / Hi Cześć / Dzień dobry

Tschüss Na razie

„Hallo”/ „Hi” używamy, aby się z kimś przywitać, „Tschüss”, aby się kimś pożegnać **w sposób nieformalny**.

Frau pani

PRZYKŁAD

Frau Schmidt

pani Schmidt

Frau Schmidt wohnt in München.

Pani Schmidt mieszka w Monachium.

Herr pan

PRZYKŁAD

Herr Müller pan Müller

Herr Müller kommt aus Deutschland.

Pan Müller pochodzi z Niemiec.

Wskazówka!

„**Herr**” odnosi się do mężczyzn. □ Piszemy **Hr.**

„**Frau**” odnosi się do kobiet. □ Piszemy **Fr.**

Herr Müller - Hr. Müller (*pan Müller*)

Frau Schmidt - Fr. Schmidt (*pani Schmidt*)

Frau Fr.

Herr Hr.

Pisząc, używamy **skrótów**, np. podczas adresowania listu.

Guten Tag! Dzień dobry (zwrot formalny)

PRZYKŁAD

Guten Tag, Herr Müller! Dzień dobry, panie Müller!

Guten Tag, Frau Schmidt! Dzień dobry, pani Schmidt!

Guten Tag vs Hallo

„**Guten Tag**” jest **formalną** wersją „**Hallo**”.

Tak zwracamy się do osób od nas **starszych**, o **wyższym statusie** oraz **nieznajomych**, aby okazać im **szacunek!** □

Guten Tag, Herr Müller! (*Dzień dobry, **panie** Müller.*)

Guten Tag, Frau Schmidt! (*Dzień dobry, **pani** Schmidt.*)

Hallo! Cześć!

„**Guten Tag**” to powitanie **formalne**. „**Hallo**” to powitanie **nieformalne**.

Guten Tag!

Do swojej starszej sąsiadki Fr. Weber powiedz „Guten Tag”.

Fr. Weber jest starszą panią, więc wypada wykazać się względem niej szczególną uprzejmością.

Macie ten sam status społeczny, więc nie musicie okazywać sobie szczególnej uprzejmości. Wystarczy „Hallo”!

Auf Wiedersehen!   Do widzenia!

PRZYKŁAD

Auf Wiedersehen, Frau Schmidt!   Do widzenia, pani Schmidt.

Auf Wiedersehen, Herr Müller!   Do widzenia, panie Müller.

„**Auf Wiedersehen**” = **Wieder** (ponownie) + **sehen** (widzieć) znaczy: **Do ponownego zobaczenia.**

„**Auf Wiedersehen**” a „**Tschüss**” □

„**Auf Wiedersehen**” jest **bardziej formalne** niż „**Tschüss**”. Zasady są takie same jak w przypadku „**Guten Tag**”: **starszeństwo wiekiem, wysokie stanowisko, szacunek** □!

Auf Wiedersehen!

Do widzenia!

Tschüss!   Cześć!

„**Auf Wiedersehen**” to pożegnanie **formalne**. „**Tschüss**” to pożegnanie **nieformalne**.

Frau Merkel   pani Merkel

Guten Tag , Frau Schmidt!   Dzień dobry, pani Schmidt.

Guten Tag!   Dzień dobry (zwrot formalny)

Herr und Frau Meyer wohnen in Berlin.   Pan i pani Meyer mieszkają w Berlinie.

Auf Wiedersehen , Herr Müller!   Do widzenia, panie Müller.

Auf Wiedersehen!   Do widzenia!

Żegnanie się

Poznaj różne formy pożegnań

Hallo!

Dzisiaj poznamy wiele interesujących zwrotów używanych podczas **pożegnań** .

Los geht's! (Do dzieła!)

Schönen Tag!

Miłego dnia!

Schönen Tag!

Miłego dnia!

Schönes Wochenende!

Miłego weekendu!

Schönen Tag!   Schönes Wochenende!

Wskazówka!

„Wochenende” jest połączeniem „**Wochen**” (tygodnie) i „**ende**” (koniec).

Schönes Wochenende! (Miłego weekendu!)

Schönes Wochenende!   Miłego weekendu!

Dir auch! / Ihnen auch!

Tobie również! / Panu/Pani również! / Nawzajem!

Wskazówka!

Jeśli ktoś, kogo **dobrze znasz**, mówi do ciebie „Schönen Tag!” lub „Schönes Wochenende!”, odpowiedz „**Dir auch!**”.

Jeśli jest to ktoś, kogo **nie znasz zbyt dobrze**, odpowiedz „**Ihnen auch!**”.

Schönes Wochenende! (Miłego weekendu!)

Dir auch! / Ihnen auch! (Tobie również! / Panu/Pani również! / Nawzajem!)

„Ihnen auch!” mówimy do osób, których **nie znamy zbyt dobrze**. Jest to **formalna** wersja „Dir auch!”

Schönen Tag, Luis! Dir auch!
Schönen Tag, Hr. García! Ihnen auch

Dir auch!

Miłego weekendu!

Bis bald!

Do zobaczenia wkrótce!

Wskazówka!

Aby **odpowiedzieć** na „Bis bald!”, możesz po prostu **powiedzieć to samo**.

Tom: Bis bald, Lilli!

(Do zobaczenia wkrótce, Lilli!)

Lilli: Tschüss, bis bald!

(Cześć, do zobaczenia wkrótce!)

Powtórzmy jeszcze raz nowo poznane słowa.

Schönen Tag! (Miłego dnia!)

Schönes Wochenende! (Miłego weekendu!)

Dir auch! (Tobie również! / Nawzajem!)

Ihnen auch! (Panu/Pani również! / Nawzajem!)

Bis bald! (Do zobaczenia wkrótce!)

Wymowa „ie” i „ei”

Naucz się wymawiać wyrazy takie jak „Wien” i „Wein”

ei

ei

PRZYKŁAD

Reiner

Reiner (imię męskie)

Reiner kommt aus Deutschland.

Reiner pochodzi z Niemiec.

Do każdej dwugłoski warto dopasować odpowiednie słowo: np. „ei” – „Reiner”.

Reiner

Reiner (imię męskie)

Zapamiętaj wyraz związany z daną dwugłoską, np. „ei” – „Reiner”.

ie ie

PRZYKŁAD

Wie Jak

Wie geht's? Jak leci?

Do każdej dwugłoski warto dopasować odpowiednie słowo: np. „ie” – „wie”.

Wie Jak

Zapamiętaj wyraz związany z daną dwugłoską, np. „ie” – „Wie”.

Ich heiße Frieda. Mam na imię Frieda.

Ich heiße Frieda. Mam na imię Frieda.

Zapamiętaj wyraz związany z daną dwugłoską, np. „ei” – „heiße”.

Ich heiße Frieda.

Dwugłoski „ei” i „ie” są bardzo podobne. Kolejność dwóch liter dyktuje dźwięk.

Ich liebe Wein. Uwielbiam wino.

Ich liebe Wein. Uwielbiam wino.

W tym przypadku wyraz związany z każdą dwugłoską to: „ie” – „liebe”, „ei” – „Wein”.

Ich liebe Wein.

W podanym zdaniu przed dźwiękiem „ei” występuje „ie”.

Tak jest poprawnie: „ie” – „liebe”, „ei” – „Wein”.

Wie heißt du? Jak się nazywasz?

Wein – Wien

wino – Wiedeń

Ich liebe dich! Kocham cię!

Reiner kommt aus Wien. Reiner pochodzi z Wiednia.

Ich liebe Wein. Uwielbiam wino.

Ich heiße Lena.

Słyszysz dwugłoskę „ei”.

'ei', 'ie', 'ie'

'ei', 'ie', 'ie'

Wyrazy, w których występują te dźwięki, słyszysz w następującej kolejności: „heiße”, „Frieda”, „Wien”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Reiner kommt aus Wien. Reiner pochodzi z Wiednia.

Wein – Wien

wino – Wiedeń

Ich liebe Wein. Uwielbiam wino.

Ich heiße Lena.

Słyszysz dwugłoskę „ei”.

ei', 'ie', 'ie'

'ei', 'ie', 'ie'

Wyrazy, w których występują te dźwięki, słyszysz w następującej kolejności: „heiße”, „Frieda”, „Wien”.

Bis bald!

Do zobaczenia wkrótce!

„Ihnen auch!” mówimy do osób, których **nie znamy zbyt dobrze**. Jest to **formalna** wersja „Dir auch!”

Bis bald! Do zobaczenia wkrótce!

z Austrii

W Austrii mówimy „Servus”.

Hoi.

Cześć. (gwara szwajcarska)

W wyrazie „Hoi” „o” występuje przed „i”.

Moin Paul! Cześć, Paul! (w północnych Niemczech)

Za pomocą „Moin” można się przywitać zarówno w ciągu dnia, jak i w nocy.

Auf Wiedersehen! Do widzenia!

Auf Wiedersehen, Herr Müller! Do widzenia, panie Müller.

Herr und Frau Meyer wohnen in Berlin. Pan i pani Meyer mieszkają w Berlinie.

Ich liebe Wein. Uwielbiam wino.

W tym przypadku wyraz związany z każdą dwugłoską to: „ie” – „liebe”, „ei” – „Wein”.

Ich liebe Wein.

W podanym zdaniu przed dźwiękiem „ei” występuje „ie”.

Tak jest poprawnie: „ie” – „liebe”, „ei” – „Wein”.

Ich heiße Frieda.

W wyrazach „Heiße” i „Frieda” występuje ten sam dźwięk. *Fałsz*
Dwugłoski „ei” i „ie” są bardzo podobne. Kolejność dwóch liter dyktuje dźwięk.

Ich heiße Frieda. Mam na imię Frieda.

Zapamiętaj wyraz związany z daną dwugłoską, np. „ei” – „heiße”.

Guten Tag!

Na ulicy wpadasz na dobrego znajomego.
W tej sytuacji należy powiedzieć „Guten Tag”. *Fałsz*

Macie ten sam status społeczny, więc nie musicie okazywać sobie szczególnej uprzejmości.
Wystarczy „Hallo”!

Rozdział 6

Poznanie niezbędnych zwrotów

Poznaj wyrazy takie jak „tak” i „dziękuję”

Ja Tak

Ja, ich heiße Wiebke. Tak, mam na imię Wiebke.

Prawidłowa pisownia to „**Ja**”.

Nein Nie

Nein!

Nie!

Poprawna pisownia to „**Nein**”.

„**Nein**” oznacza „Nie”, a „**Ja**” oznacza „Tak”.

Nein, danke. Nie, dziękuję.

Nein, danke. Nie, dziękuję.

Bitte Proszę

PRZYKŁAD

Ja, bitte. Tak, poproszę.

Wiele zastosowań „bitte”.

„**Bitte**” może znaczyć „**proszę**” przy proszeniu o coś, „**proszę**” przy podawaniu czegoś, a także „**nie ma za co**”.

Dlatego w Niemczech często można usłyszeć taką rozmowę:

Gość: Ein Bier, **bitte**. (Jedno piwo, proszę.)

Kelnerka *przynosi piwo*: **Bitte!** (Proszę!) □

Gość: Danke! (Dziękuję!)

Kelnerka: **Bitte!** (Proszę!)

Ja, bitte.

Nein, danke.

Nein, danke.

Nie, dziękuję.

Wie bitte?

Przepraszam?

Wie bitte? Przepraszam?

Ja, bitte. aby przyjąć propozycję

Nein, danke. aby odrzucić propozycję

Wie bitte? aby poprosić o powtórzenie

Ja, bitte. Tak, proszę.

Bitte = „**proszę**” przy proszeniu o coś, „**proszę**” przy podawaniu czegoś oraz „**nie ma za co**”.

Kolokwialny niemiecki

Poznaj cechy autentycznego, mówionego języka niemieckiego

Nee!

Nie! / Ależ skąd! (nieformalnie)

PRZYKŁAD

Nee, bitte nicht.

Nie, proszę nie.

Nein!

Nie!

Nee, mir geht's schlecht.

Nie, źle się czuję.

klar?

Wszystko w porządku?

PRZYKŁAD

Hey Hakan, alles klar?

Hej, Hakan. Wszystko w porządku?

„Alles klar?” jest potoczniejszą wersją „Wie geht's?”. Zwrotu tego możesz użyć tylko w stosunku do ludzi, których **znasz dobrze**. **Odpowiedzieć** można pytaniem: „**Alles klar!**”

Bastian: „Hey Hakan, **alles klar?**” (Hej, Hakan! Wszystko w porządku?)

Hakan: „Ja, **alles klar.**” (Tak, wszystko w porządku.)

Alles klar?

Na pytanie „Alles klar?” możesz odpowiedzieć „Alles klar!”

Hallo! Ich bin die Sandra. Dzień dobry! Jestem Sandra.

Zwróć uwagę!

W **południowych Niemczech, Austrii i Szwajcarii** popularne jest wstawianie **rodzajnika** przed **imieniem**.

„**die**” używa się w stosunku do **kobiet**: „Hallo, ich bin **die** Sandra.” (Cześć, jestem Sandra.)

„**der**” używa się w stosunku do **mężczyzn**: „Bist du **der** Tom?” (Czy ty jesteś Tom?)

Ich bin Leon. północne Niemcy

Ich bin der Leon. Austria, Szwajcaria, południowe Niemcy

Ich komm' aus England und ich wohn' in München.

Pochodzę z Anglii i mieszkam w Monachium.

Zwróć uwagę!

Wiemy już, że **końcówką czasownika** dla „**ich**” jest **-e**.

Jednak w mówionym języku wiele osób **opuszcza -e**.

Standardowy niemiecki: „Ich **komme** aus Deutschland.”

(Pochodzę z Niemiec.)

Kolokwialny niemiecki: „Ich **komm'** aus Deutschland.”

(Pochodzę z Niemiec.)

Ich heiß' Jakob und ich studier' Philosophie in München.

Mam na imię Jakob i studuję filozofię w Monachium.

Podsumujmy! W **kolokwialnym** niemieckim...

Zamiast „**nein**” możesz powiedzieć „**nee**”.

Zamiast „**Wie geht's?**” możesz powiedzieć „**Alles klar?**” (Wszystko w porządku?).

Niektórzy **przed imionami wstawiają rodzajnik**: „Wo wohnt **die** Anna?”

(Gdzie mieszka Anna?)

Niektórzy **pomijają końcówkę czasownika -e** w formie **ich**: „Ich **wohn'** in Linz.” (Mieszkam w Linzu).

Przepraszanie

Naucz się różnych sposobów mówienia „przepraszam”

Oh nein!

Och, nie!

Oh nein!

Och, nie!

Twoja przyjaciółka właśnie rozlała herbatę. Możesz powiedzieć: „Oh nein!”

„Oh nein!” to odpowiedni sposób, aby powiedzieć komuś, że mu współczujesz.

Entschuldigung!

Przepraszam!

Entschuldigung!

Przepraszam!

Ent – anulować; **schuldig** – winien. Niemcy przepraszają, prosząc o anulowanie winy. □

Kein Problem.

Nie ma sprawy.

Kein Problem.

Nie ma sprawy.

Kein Problem.

Przyjaciel prosi Cię o pomoc. Możesz odpowiedzieć za pomocą „Kein Problem!”.

Możesz powiedzieć też „**Bitte!**” lub „**Bitte schön!**”.

Es tut mir leid. Przykro mi.

Es tut mir leid. Przykro mi.

„**Das tut mir leid**” służy do wyrażania współczucia, nie jest prośbą o wybaczenie.

Ktoś przekazał Ci właśnie złe wiadomości. Możesz odpowiedzieć za pomocą „**Kein Problem!**”. *Falsz*

Właściwe odpowiedzi to „**Es tut mir leid!**” lub „**Oh nein!**”.

Es tut mir leid. aby powiedzieć, że jest ci przykro z powodu czegoś lub kogoś

Kein Problem. aby powiedzieć, że coś nie jest problemem

Entschuldigung! aby powiedzieć „przykro mi” lub „przepraszam”

Entschuldigung! Przepraszam!

„**Entschuldigung**” to uprzejmy sposób zwrócenia czyjejś uwagi.

Entschuldigung! Przepraszam!

Kein Problem. Nie ma sprawy.

„**Kein Problem**” oznacza, że to nie jest powód do zmartwienia.

Kein Problem. Nie ma sprawy.

Es tut mir leid. Przykro mi.

Jak powiesz „Och, nie!” po niemiecku? Oh, nein

Oh nein! Och, nie!

Rozwijanie biegłości językowej

Naucz się używać formalnego niemieckiego w kontekście

Entschuldigung! Przepraszam!

„**Entschuldigung**” to uprzejme zwrócenie uwagi. Stosujemy je przed przywitaniem formalnym

Entschuldigung. Guten Tag, ich bin Frau Meyer.

Przepraszam. Dzień dobry, jestem pani Meyer.

Das tut mir leid. Przepraszam.

Auf Wiedersehen! Do widzenia!

Oh **nein!** Och, nie!

Ja, bitte. Danke schön! Tak, proszę. Dziękuję bardzo.

Wie bitte? Przepraszam?

Zwracając się po raz pierwszy do przełożonej w pracy, możesz użyć „Hallo” i jej imienia. *Falsz*

Jest to sytuacja formalna, więc musisz powiedzieć „Guten Tag” i użyć zwrotu „Herr / Frau”.

Frau Meyer, Herr Braun. pani Meyer, pan Braun

Guten Tag, ich bin Frau Meyer.

Rozwijanie biegłości językowej

Naucz się używać formalnego niemieckiego w kontekście

Entschuldigung!   Przepraszam!

„**Entschuldigung**” to uprzejme zwrócenie uwagi. Stosujemy je przed przywitaniem formalnym.

Entschuldigung. Guten Tag, ich bin Frau Meyer.

Przepraszam. Dzień dobry, jestem pani Meyer.

Das tut mir leid. Przepraszam.

Auf Wiedersehen!   Do widzenia!

Oh **nein!**   Och, nie!

Ja, bitte. Danke schön!   Tak, proszę. Dziękuję bardzo.

Wie bitte?   Przepraszam?

Frau Meyer, Herr Braun.   pani Meyer, pan Braun

Guten Tag, ich bin Frau Meye

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Ktoś przekazał Ci właśnie złe wiadomości. Możesz odpowiedzieć za pomocą „Kein Problem!”. *Falsz*

Właściwe odpowiedzi to „**Es tut mir leid!**” lub „**Oh nein!**”.

„**Bitte**” = „**proszę**” przy proszeniu o coś, „**proszę**” przy podawaniu czegoś oraz „**nie ma za co**”.

Bitte.   Proszę.

Nein.   Nie.

Bitte   proszę

Frau Meyer, Herr Braun.   pani Meyer, pan Braun

Wie bitte?   Przepraszam?

Guten Tag, ich bin Frau Meyer.

Jest to sytuacja formalna, więc musisz powiedzieć „Guten Tag” i użyć zwrotu „Herr / Frau”.

Ja, bitte. Danke schön! Tak, proszę. Dziękuję bardzo.

Wie bitte?   Przepraszam?

Oh nein!   Och, nie!

Entschuldigung!   Przepraszam!

Es tut mir leid.

Alles klar?

Na pytanie „Alles klar?” możesz odpowiedzieć „Alles klar!”

Ich hei Jakob und ich studier Philosophie in München.

Mam na imię Jakob i studiuję filozofię w Monachium.
Nee, mir geht's schlecht. Nie, źle się czuję.

Rozdział 7

Wprowadzenie do rzeczowników

Poznaj rodzaj męski, żeński i nijaki

Wskazówka!

Być może udało Ci się zauważyć coś dziwnego w poznanych dotąd niemieckich wyrazach: wiele z nich zaczyna się **wielką literą**.

To dlatego, że w języku niemieckim wszystkie **rzeczowniki** (osoby, miejsca i rzeczy) **zapisuje się od dużej litery**.

Ludzie : np. **Frau** (kobieta)

Miejsca : np. **Wien** (Wiedeń)

Przedmioty : np. **Bus** (autobus)

Frau ludzie
Bus rzeczy
Wien miejsca

Co wszystkie niemieckie rzeczowniki (ludzie, miejsca, rzeczy) mają ze sobą wspólnego?

Zaczynają się wielką literą (Bier).

Duża litera **na początku** niemieckich słów pomaga stwierdzić, czy dane słowo jest **rzeczownikiem**.

Bahnhof, Straße, Museum

stacja kolejowa, ulica, muzeum

Rzeczowniki są wyrazami określającymi coś, np. **ludzi, miejsca** lub **przedmioty**.

Wskazówka!

W języku niemieckim wszystkie rzeczowniki są rodzaju **męskiego, żeńskiego** albo **nijakiego**.

Rodzaj męski: Bahnhof (*stacja kolejowa*)

Rodzaj żeński: Straße (*ulica*)

Rodzaj nijaki: Museum (*muzeum*)

Wyraz „Bahnhof” jest **rodzaju męskiego**.

rzeczownikiem rodzaju żeńskiego

Wyraz „Straße” jest **rodzaju żeńskiego**.

Museum

Wyraz „Museum” jest **rodzaju nijakiego**.

Bahnhof = **rodzaj męski**, Straße = **rodzaj żeński**, Museum = **rodzaj nijaki**.

Rodzajniki określone

Odkryj zastosowanie „der”, „die” i „das”

der Bahnhof, die Straße, das Museum

dworzec kolejowy, ulica, muzeum

Więcej wiadomości na temat rzeczowników

Wiemy już, że **rzeczowniki** to wyrazy określające **ludzi** □, **miejsca** □ i **rzeczy** □.

Dzisiaj dowiemy się, że każdy niemiecki rzeczownik ma jeden z trzech **rodzajów gramatycznych**.

Możemy je rozpoznać po **rodzajniku**.

der w przypadku **rodzaju męskiego**

die w przypadku **rodzaju żeńskiego**

das w przypadku **rodzaju nijakiego**

Są trzy rodzaje gramatyczne: **der, die i das**.

der Bahnhof

dworzec kolejowy

PRZYKŁAD

Wo ist der Bahnhof? Gdzie jest dworzec kolejowy?

Wo ist der Bahnhof? Gdzie jest dworzec kolejowy?

der Bahnhof   dworzec kolejowy

ie Straße

ulica

PRZYKŁAD

Wo ist die Hauptstraße?

Gdzie jest główna ulica?

Wo ist ...?

Gdzie jest...?

Wo ist der Bahnhof?

Gdzie jest dworzec kolejowy?

Wo ist die Hauptstraße?   Gdzie jest główna ulica?

Bahnhof” jest rzeczownikiem rodzaju męskiego, a „Straße” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego.

der Bahnhof (rodzaj męski) | **die** Straße (rodzaj żeński)

das Museum

muzeum

PRZYKŁAD

Das Deutsche Museum ist in München.   Muzeum Niemieckie jest w Monachium.

Wyraz „das” mówi nam, że „Museum” jest rzeczownikiem **rodzaju nijakiego**.

Das Deutsche Museum ist in München.   Muzeum Niemieckie jest w Monachium.

Pytanie o drogę

Nauka zadawania pytań o to, gdzie się coś znajduje w mieście

Entschuldigung!

Przepraszam!

PRZYKŁAD

Entschuldigung! Wo ist der Bahnhof?

Przepraszam, gdzie jest dworzec kolejowy?

Aby powiedzieć „Przepraszam!”, mówimy „Entschuldigung!”.

Entschuldigung! Wo ist der Bahnhof?

Przepraszam, gdzie jest dworzec kolejowy?

Aby powiedzieć „Przepraszam!”, mówimy „Entschuldigung!”.

der Bahnhof, die Straße, das Museum   dworzec kolejowy, ulica, muzeum

Na ilustracji: „der Bahnhof”, „die Straße”, „das Museum”

dworca

Aby zapytać o kierunek, używamy „**Entschuldigung! Wo ist**” + podajemy miejsce.

Entschuldigung! Wo ist die Friedrichstraße?

Friedrichstraße (dosłownie „ulica Fryderyka”) to główna ulica kulturalna i handlowa w centrum Berlina.

Entschuldigung! Wo ist die Friedrichstraße?

Przepraszam, gdzie jest ulica Fryderyka?

Wyraz „Friedhof” brzmi nieco jak „Friedrich”. „Friedhof” znaczy „cmentarz”.

Entschuldigung! Wo ist die Friedrichstraße?

Przepraszam, gdzie jest ulica Fryderyka?

Mówimy „die Straße”, ponieważ **Straße** jest rodzaju żeńskiego.

Entschuldigung! Wo ist das Museum?

Przepraszam, gdzie jest muzeum?

Mówimy „das Museum”, ponieważ **Museum** jest rodzaju nijakiego.

der

„Muzeum” jest rzeczownikiem rodzaju nijakiego: **das** Museum

Wo ist der Bahnhof?

Wo ist die Friedrichstraße?

Wo ist das Museum?

Pamiętaj: **der** używamy do rzeczowników rodzaju męskiego, **die** –

żeńskie, a **das** – nijakiego.

Rozumienie kierunków

Naucz się wyrazów oznaczających „w prawo”, „w lewo” i „prosto”

Wo ist ...?   Gdzie jest...?

„Wo ist...?” oznacza „Gdzie jest...?”.

Wo ist der Hauptbahnhof?

Gdzie jest dworzec centralny?

links

lewo

PRZYKŁAD

Die Friedrichstraße ist hier links.

Ulica Fryderyka jest po lewej stronie.

Die Friedrichstraße ist hier links.

Ulica Fryderyka jest po lewej stronie.

Wyraz „links” oznacza „po lewej stronie”.

rechts

prawo

PRZYKŁAD

Das Museum ist hier rechts.   Muzeum jest tutaj po prawej stronie.

Das Museum ist hier rechts.   Muzeum jest tutaj po prawej stronie.

Wyraz „rechts” oznacza „po prawej stronie”.

po prawej stronie

Wyraz „rechts” oznacza „po prawej stronie”.

geradeaus   prosto

PRZYKŁAD

Der Bahnhof ist hier geradeaus.   Dworzec kolejowy jest na wprost.

Geradeaus” to właściwie dwa słowa: **1** gerade (prosto) + **2** aus: (na zewnątrz / koniec).

Der Bahnhof ist hier geradeaus.   Dworzec kolejowy jest na wprost.

prosto, a następnie w lewo

Wyrazy „und dann” znaczą „a następnie”.

Ćwiczenie zadawania pytań o drogę

Zobacz, jak ktoś pyta o drogę

Du: **Entschuldigung?**   *Ty: Przepraszam?*

Passantin: **Ja?**   *Przechodzień: Tak?*

Du: **Wo ist bitte die Müllerstraße?**   *Ty: Gdzie jest Müllerstraße, proszę?*

Passantin: **Die Müllerstraße?**   *Przechodzień: Müllerstraße?*

Du: **Ja...**   *Ty: Tak...*

Passantin: **Die Müllerstraße ist hier rechts.** *Przechodzień: Müllerstraße jest tutaj po prawej stronie.*

Du: **Okay...Danke!**   *Ty: Okej... dziękuję!*

Passantin: **Gerne!** *Przechodzień: Nie ma za co!*

Wo ist bitte die Müllerstraße? Gdzie jest Müllerstraße?

Die Müllerstraße ist hier rechts.   Müllerstraße jest tutaj po prawej stronie.

links, geradeaus, rechts   w lewo, prosto, w prawo

„Die Müllerstraße ist hier **rechts.**” (Müllerstraße jest tutaj na **prawo.**)

Der Bahnhof ist hier links.

Dworzec kolejowy jest tutaj po lewej stronie.

Rodzajnik „der” mówi nam, że „der Bahnhof” jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego.**

Wo ist bitte die Müllerstraße?

Gdzie jest Müllerstraße?

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

„Museum” jest rzeczownikiem rodzaju nijakiego: **das** Museum

Entschuldigung! Wo ist das Museum?   Przepraszam, gdzie jest muzeum?

Mówimy „das Museum”, ponieważ **Museum** jest rodzaju nijakiego.

Entschuldigung! Wo ist die Friedrichstraße?   Przepraszam, gdzie jest ulica Fryderyka?

prosto, a następnie w lewo

Wyrazy „und dann” znaczą „a następnie”.

po prawej stronie

Wyraz „rechts” oznacza „po prawej stronie”.

Der Bahnhof ist hier geradeaus. Dworzec kolejowy jest na wprost.

Der Bahnhof ist hier links. Dworzec kolejowy jest tutaj po lewej stronie.

Der Bahnhof ist hier links. Dworzec kolejowy jest tutaj po lewej stronie.

Rodzajnik „der” mówi nam, że „der Bahnhof” jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego**.

der Bahnhof dworzec kolejowy

„Bahnhof” jest rzeczownikiem rodzaju męskiego, a „Straße” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego. **der** Bahnhof (rodzaj męski) | **die** Straße (rodzaj żeński)

Hauptstraße

Das Deutsche Museum ist in München. Muzeum Niemieckie jest w Monachium.

Wyraz „das” mówi nam, że „Museum” jest rzeczownikiem **rodzaju nijakiego**.

Wyraz „Straße” jest **rodzaju żeńskiego**.

W języku niemieckim wszystkie rzeczowniki są rodzaju **męskiego, żeńskiego** albo **nijakiego**.

Wyraz „Bahnhof” jest **rodzaju męskiego**.

Rozdział 8

Zaimki osobowe w liczbie pojedynczej

Poznaj wyrazy „ich”, „du”, „er”, „sie” i „es”

Ich heiße Sina. Wie heißt du? Mam na imię Sina. Jak masz na imię?

er rzeczowniki rodzaju męskiego, np. Mann, Bus

sie rzeczowniki rodzaju żeńskiego, np. Frau, U-bahn

es rzeczowniki rodzaju nijakiego, np. Baby, Taxi

Wie heißt es? Jak ono ma na imię?

Ich heiße Max. Wie heißt **du**?

Ja mam na imię Max. Jak ty masz na imię?

„**Er**” używamy w stosunku do **rzeczownika rodzaju męskiego**. Może to być **osoba** np.

„Mann” (mężczyzna) □ lub **rzecz** np. „Bus” (autobus) □.

Sie heißt Anja. Ona ma na imię Anja.

Ich heiße Eva. Mam na imię Eva.

Czasownik „sein” w liczbie pojedynczej

Poznaj różne formy „sein” (być) dla „ich”, „du”, „er”, „sie” i „es”

Hallo, wie geht's?

Dzisiaj poznasz pierwszy niemiecki czasownik **„sein” (być)**, służący m.in. do określenia **czyjegoś samopoczucia**.

Czasowniki są wyrazami opisującymi czynności i stany, a „sein” jest najważniejszym!

Przyjrzyjmy się temu bliżej! □

Ich bin ja jestem

PRZYKŁAD

Ich bin müde. Jestem zmęczona.

Ich bin müde. Jestem zmęczony.

du bist ty jesteś

PRZYKŁAD

Du bist krank. Ty jesteś chora.

Wskazówka!

Każdy zaimek posiada odpowiadającą mu formę czasownika. □

ich występuje z **bin**: Ich bin müde.

du występuje z **bist**: Du bist müde.

er ist on jest

PRZYKŁAD

Er ist im Stress. On jest zestresowany.

Du bist müde. Ty jesteś zmęczony.

Er ist im Stress. On jest zestresowany.

sie ist ona jest

PRZYKŁAD

Sie ist krank. Ona jest chora.

Sie ist im Stress. Ona jest zestresowana.

Wskazówka!

W języku niemieckim są **trzy rodzaje gramatyczne**:

męski ♂□, **żeński** ♀□ i **nijaki** □.

Ludzie i rzeczy mają stałą płeć. Odnosimy się do nich za pomocą „**er**” (on, rodzaj męski), „**sie**” (ona, rodzaj żeński) lub „**es**” (ono, rodzaj nijaki).

es ist ono jest

PRZYKŁAD

Es ist müde. Ono jest zmęczone.

Nicht schlecht! (Nieźle!)

Przyjrzyj się zdobytym właśnie wiadomościom. Zastosujmy teraz tę wiedzę w praktyce!

Ich bin müde. (Jestem zmęczony. / Jestem zmęczona.)

Du bist krank. (Jesteś chory. / Jesteś chora.)

Er / Sie / Es ist im Stress. (On jest zestresowany. / Ona jest zestresowana. / Ono jest zestresowane.)

Sie ist müde. Ona jest zmęczona.

Es ist müde. Ono jest zmęczone.

Sie **ist** krank. Ona jest chora

Mówi „**Du bist** krank”. (**Ty jesteś** chora.)

Du bist müde. Ty jesteś zmęczony.

Ich **bin** im Stress.   Jestem zestresowana.
Ich bin im Stress.   Jestem zestresowany.

Wymowa „sch” i „ch”

Naucz się wymawiać i rozróżniać „sch” i „ch”

sch

sch

PRZYKŁAD

Schnitzel   Schnitzel

Wskazówka!

W języku niemieckim „**sch**” wymawia się jak „**sz**” w wyrazie „sznycel”.
Schnitzel (Schnitzel)

Schnaps

schnapps

W „**Schmidt**” występuje „sch”.

Frau Schmidt   pani Schmidt

Entschuldigung!   Przepraszam!

Tschüss!   Cześć!

ch

ch

PRZYKŁAD

Ich heiße Bach. Nazywam się Bach.

Wskazówka!

„Ch” jest niezwykle ważnym dźwiękiem w języku niemieckim; to on daje językowi tę sławną szorstkość.

Brzmi nieco jak **prychający kot** i trudno jest się go nauczyć.

Nazywam się Bach

Ich

Ja

Ich heiße Heidi. Mam na imię Heidi.

W „**mich**” (mnie) występuje „**ch**”.

Freut mich.   Miło mi cię poznać.

Teraz **zastosujemy zdobyte właśnie wiadomości** w znanych nam już wyrazach.

Zróbmy szybką powtórkę:

Piszemy „sch”, a wymawiamy sz, jak w:

Schnitzel (sznycel), **Schnaps** (sznaps) □, **Entschuldigung**

Piszemy „ch” i wydajemy z siebie odgłos podobny do prychającego kota □, jak

w: **Ich** (ja), **mich** (mnie), **schlecht** (zły).

Ich liebe Schnitzel!   Uwielbiam sznycel!

W „**schlecht**” (zły) występuje „ch”.

schlecht   zły

Freut mich auch.   Mnie również miło cię poznać.

Mir geht's schlecht.

Žle.

Niemiecki wyraz znaczący „cześć” to „Tschüss”.

Tschüss!

Cześć!

Czasownik „sein” w liczbie mnogiej

Poznaj różne formy „sein” (być) dla „wir”, „ihr” i „sie”

wir sind my jesteśmy

PRZYKŁAD

Wir sind gut drauf. Jesteśmy w dobrym humorze.

Wir sind gut drauf. Jesteśmy w dobrym humorze.

ihr seid wy jesteście

PRZYKŁAD

Ihr seid gesund. Wy jesteście zdrowi.

Wir sind gut drauf. Jesteśmy w dobrym humorze.

Wir sind gut drauf. Ihr seid gesund.

Ihr seid gesund. Wy jesteście zdrowi.

Ihr seid gesund. Wy jesteście zdrowi.

sie sind oni są

PRZYKŁAD

Sie sind glücklich. Oni są szczęśliwi.

Wracamy do „sie”!

Niemcy bardzo lubią recykling i dotyczy on również zaimków!

„**Sie**” znaczy zarówno „**ona**”, jak i „**oni**”.

Sie ist glücklich. (Ona jest szczęśliwa.) □

Sie sind glücklich. (Oni są szczęśliwi.)

Się

„**Sie**” znaczy zarówno „**ona**”, jak i „**oni**”.

Sie sind gesund. Oni są zdrowi.

Wir sind gesund. Jesteśmy zdrowi.

Zwróć uwagę!

Zarówno „sie” (oni), jak i „wir” (my) mają tę samą formę „**sind**”.

Hura! To oznacza mniej nauki! □

Wir sind gut drauf. (My jesteśmy w dobrym humorze.)

Sie sind gut drauf. (Oni są w dobrym humorze.)

Sie **sind** gut drauf. Oni są w dobrym humorze.

Sie sind glücklich. Ihr seid gut drauf.

Znasz już pierwszy czasownik. □

Przed przystąpieniem do ćwiczeń przyjrzyjmy mu się raz jeszcze.

Ich bin müde. (Jestem zmęczony. / Jestem zmęczona.)

Du bist krank. (Jesteś chory. / Jesteś chora.)

Er / Sie / Es ist im Stress. (On jest zestresowany. / Ona jest zestresowana. / Ono jest zestresowane.)

Wir sind gut drauf. (My jesteśmy w dobrym humorze.)

Ihr seid gesund. (Wy jesteście zdrowi.)

Ihr seid gut drauf.

Wy jesteście w dobrym humorze.

Du bist krank.

Sie sind gesund.

Ihr seid gut drauf.

Ihr **seid** glücklich. Wy jesteście szczęśliwi.

Się ona / oni

Wir sind glücklich. My jesteśmy szczęśliwi.

Wir / Sie **sind glücklich.**

my / oni

„Sie sind gesund” znaczy... Oni są zdrowi.

Mir geht's schlecht, ich bin krank. Źle się czuję, jestem chory.

Wymawianie „ck”

Naucz się wymawiać „ck”

Ich bin glücklich. Jestem szczęśliwy.

Ich bin glücklich. Jestem szczęśliwa.

Niemieckie litery „ck” wymawia się w ten sam sposób jak literę „k”.

Jak to brzmi?

Niemieckie litery „ck” wymawia się w **ten sam sposób jak** literę „k”.

Samogłoska poprzedzająca litery „ck” jest zawsze **krótka**.

Bist du glü**ck**lich? – Ja, ich bin glü**ck**lich.

(– *Czy jesteś szczęśliwa? – Tak, jestem szczęśliwa*).

Bist du glücklich? – Ja, ich bin glücklich.

Niemieckie litery „ck” wymawia się w ten sam sposób jak literę „k”.

Samogłoska poprzedzająca litery „ck” jest zawsze **krótka**.

Sie ist glücklich. Ona jest szczęśliwa.

Dźwięk „-k” w „glü**ck**lich” zapisujemy, łącząc litery „ck”.

Wskazówka!

Uważaj, żeby nie pomylić „ch” i „ck”.

Pomyśl tylko: **nack**t (nagi) i **Nacht** (noc)!

nackt

Nacht

ch Na __ t (noc)

ck na __ t (nagi)

Zwróć uwagę, że w języku niemieckim dźwięk „ch” jest często **błędnie wymawiany** jak twardy dźwięk „ck”.

Gute Nacht. On mówi „Gute Nacht” (dobranoc), w którym to wyrazie występuje „ch”.

Berliner Schnauze”

Każdy, kto uczy się niemieckiego i ma problemy z wymową „ch” w „ich”, pokocha **dialekt berliński**, w którym mówi się „**ick**”. □

Ick bin Klaus.
(*Jestem Klaus*).

Ick bin Marie.

Mam na imię Marie.

Niemiecki wyraz oznaczający „ja”, czyli „**ich**” w **Berlinie** może brzmieć jak „**ick**”!

ick dialekt berliński

ich standardowy niemiecki

Jeśli posługujemy się standardowym niemieckim, mówimy „**ich**”. Jeśli posługujemy się dialektem berlińskim, mówimy „**ick**”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Sie ist im Stress. Ona jest zestresowana.

Niemiecki wyraz znaczący „cześć” to „Tschüss”.

Schlecht zły

„**Sie sind gesund**” znaczy... Oni są zdrowi.

Mir geht's schlecht, ich bin krank. Źle się czuję, jestem chory.

Ihr seid gut drauf. Wy jesteście w dobrym humorze.

Wir / Sie **sind glücklich**.
my / oni

Mówi „**Du bist** krank”. (**Ty jesteś** chora.)

Ich bin im Stress. Jestem zestresowany.

Sie heißt Anja. Ona ma na imię Anja.

Ich heiße Max. Wie heißt **du**?

Ja mam na imię Max. Jak ty masz na imię

Ich heiße Eva. Mam na imię Eva.

Sie heißt Anja. Ona ma na imię Anja.

On mówi „Gute Nacht” (dobranoc), w którym to wyrazie występuje „ch”.

Ick bin Marie. Mam na imię Marie.

Niemiecki wyraz oznaczający „ja”, czyli „**ich**” w **Berlinie** może brzmieć jak „**ick**”!

W „mich” (mnie) występuje „ch”.

Sie **sind** gut drauf. Oni są w dobrym humorze.

Wir sind gesund.   Jesteśmy zdrowi.

Rozdział 9

Mówienie o wykonywanym zawodzie

Naucz się rozmawiać o swojej pracy

Was bist du von Beruf?   Czym się zajmujesz?

Was bist du von Beruf?   Czym się zajmujesz?

der Informatiker / die Informatikerin   informatyk / informatyczka

PRZYKŁAD

Ich bin Informatiker.   Jestem informatykiem.

Ich bin Informatiker. Was bist du von Beruf?

Ja jestem informatykiem. Czym ty się zajmujesz?

Wskazówka!

Ogólnie rzecz biorąc, wyrazy kończące się na **-er** są rodzaju męskiego, np. „Informatiker”.

Rodzaj żeński tworzymy przez dodanie **-in** na koniec wyrazu.

Er ist Informatiker. (On jest informatykiem.) □ □

Sie ist Informatikerin. (Ona jest informatyczką.)

Thomas ist Informatiker.   Lisa ist Informatikerin.

Was bist du von Beruf?   Czym się zajmujesz?

Maria, bist du Informatikerin?   Maria, czy ty jesteś informatyczką?

der Erzieher / die Erzieherin   nauczyciel / nauczycielka w przedszkolu

PRZYKŁAD

Susanne ist Erzieherin.   Susanne jest pedagożką.

Lars ist Erzieher und Sofia ist Informatikerin.

Lars jest pedagogiem, a Sofia jest informatyczką.

der Ingenieur / die Ingenieurin   inżynier / inżynierka

PRZYKŁAD

Luise ist Ingenieurin bei BMW.   Luise jest inżynierką w BMW.

Sie ist Ingenieurin.   Ona jest inżynierką.

der Informatiker / die Informatikerin   informatyk / informatyczka

der Erzieher / die Erzieherin   nauczyciel / nauczycielka w przedszkolu

der Ingenieur / die Ingenieurin   inżynier / inżynierka

der Krankenpfleger / die Krankenpflegerin   pielęgniarz / pielęgniarzka

PRZYKŁAD

Ich bin Krankenpfleger. Was bist du von Beruf?

Ja jestem pielęgniarzem. Czym ty się zajmujesz?

„Erzieher” znaczy „pedagog”. „Krankenpfleger” znaczy „pielęgniarz”.

Powtórzmy zdobytą wiedzę.

Was bist du von Beruf? (Czym się zajmujesz?)

Ich bin **Informatiker / Informatikerin.** (Jestem informatykiem / informatyczką.)

Ich bin **Erzieher/Erzieherin.** (Jestem pedagogiem / pedagożką.)

Ich bin **Ingenieur/Ingenieurin.** (Jestem inżynierem / inżynierką.)

Ich bin **Krankenpfleger/Krankenpflegerin.** (Jestem pielęgniarzem /
pielęgniarką.)

Zadawanie pytań zakniętych

Nauucz się zadawać pytania, stawiając czasownik na pierwszym miejscu

Die Erzieherin ist müde. Nauczycielka w przedszkolu jest zmęczona.

Die Erzieherin ist müde.

Nauczycielka w przedszkolu jest zmęczona.

„**Czasowniki**” to wyrazy opisujące **czynności lub stany**.

Znamy już „**sein**” (być) i jego formy:

Ich **bin** müde. (Ja **jestem** zmęczona.)

Du **bist** müde. (Ty **jestes** zmęczona.)

Er/Sie/Es **ist** müde. (On/Ona/Ono **jest** zmęczony/zmęczona/zmęczone.)

Ist

Wskazówka!

W zdaniu zakończonym **kropką czasownik występuje na pozycji 2.** po osobie (lub rzeczy), której to zdanie dotyczy.

1 osoba Die Erzieherin	2 <u>czasownik</u> ist	3 reszta zdania müde.
----------------------------------	---	---------------------------------

Sie ist Ingenieurin.

Czasownik jest na pozycji 2. po osobie lub rzeczy, której to zdanie dotyczy.

bin, ist, ist - czasowniki

Ist die Erzieherin müde? Czy nauczycielka w przedszkolu jest zmęczona?

Aby stworzyć pytanie, **czasownik wstawiamy na pozycję 1.**

1 osoba Die Erzieherin	2 <u>czasownik</u> ist	3 reszta zdania müde.
1 <u>czasownik</u> Ist	2 osoba die Erzieherin	3 reszta zdania müde?

Ist die Erzieherin müde?

Czasownik („ist”) występuje na pozycji 1. przed osobą („die Erzieherin”).

Ist Anna im Stress?   Czy Anna jest zestresowana?
Ist das Baby krank ?   Czy dziecko jest chore?
Ist das Museum hier links?   Czy muzeum jest tutaj po lewej?
bist, Bist, ist, Ist
Der Informatiker ist im Stress. Informatyk jest zestresowany.
Bist du müde?   Czy jesteś zmęczona?

Rozmawianie o sytuacji zawodowej

Poznaj wyrażenia, w których występuje słowo „Arbeit”

Czy wiesz, że...?

W Niemczech wykonywany **zawód** i **kwalifikacje** są niezwykle ważne. Ponieważ Niemcy są znani z niechęci do krótkich pogawędek, praca staje się często świetnym **pretekstem do rozmowy!**

	die Arbeit	praca
die Arbeit		praca

Wskazówka!

Upewnij się, że akcentujesz „Ar”: **Arbeit**.

Wysłuchaj tego wyrazu na kilku następnych stronach i powtarzaj go. □ □
die Arbeit (praca)

suchen   szukać

PRZYKŁAD

Ich suche Arbeit.   Szukam pracy.

Ich suche Arbeit.   Szukam pracy.

Czy pamiętasz, którą **końcówkę czasownika** przyjmuje dana osoba?
Powtórzmy je!

Ich suche Arbeit.

Du suchst Arbeit.

Er sucht Arbeit.

Elisa sucht Arbeit als Ingenieurin.   Elisa szuka pracy jako inżynier.
Melina sucht Arbeit als Krankenpflegerin.   Melina szuka pracy jako pielęgniarka.
Leo, suchst du Arbeit als Krankenpfleger? - Nein, ich suche Arbeit als Erzieher.

Leo szuka pracy jako nauczyciel w przedszkolu.

„Ich suche Arbeit als Erzieher” znaczy: Szukam pracy jako nauczyciel w przedszkolu.

	arbeiten	pracować
Ich arbeite bei Bayer.		Pracuję dla firmy Bayer.

Wskazówka!

Dostosowując „arbeiten” do **du** i **er/sie/es**, przed końcówką musimy wstawić **e**.

Dzieje się tak, ponieważ **arbeit-** kończy się na **t** i w przeciwnym razie nie usłyszelibyśmy właściwie końcówki. □

Ich **arbeite** bei Bosch. (Pracuję dla firmy Bosch.)

Arbeitest du bei BMW? (Czy ty pracujesz dla BMW?)

Eva **arbeitet** bei AXA. (Eva pracuje dla AXA.)

Tim **arbeitet** bei Volkswagen. Wo arbeitest du?

Tim pracuje dla Volkswagena. Gdzie ty pracujesz?

Gabriel **arbeitet** bei Google.

Jana sucht Arbeit als Informatikerin.

Arbeitslos

Bezrobotny / Bezrobotna

PRZYKŁAD

Ich bin **arbeitslos**. Jestem bezrobotny.

Wskazówka!

„**Arbeitslos**” składa się z:

1 **Arbeit** – *praca*

2 **s** – litery używanej do połączenia wyrazów

3 **los** – *bez*

Całość znaczy „bez pracy”.

arbeitslos (Bezrobotny / Bezrobotna)

Julian ist **arbeitslos**. Er sucht Arbeit als Ingenieur.

Julian jest bezrobotny. Szuka pracy jako inżynier.

Ich bin **arbeitslos**. Jestem bezrobotny.

Ich **arbeite** bei... Pracuję dla...

Ich **suche** Arbeit als... Szukam pracy jako...

Gute Arbeit! □ (Dobra robota!)

A teraz przećwiczmy zdobytą wiedzę!

die Arbeit (praca)

suchen (szukać)

Ich suche Arbeit als... (Szukam pracy jako...)

arbeiten bei... (pracować dla...)

arbeitslos (bezrobotny)

Annette jest bezrobotna.

Wir **arbeiten** bei VW.

Wo **arbeiten** sie?

Sucht ihr Arbeit als Krankenpfleger?

Nico und ich, wir **arbeiten** bei Henkel. Nico i ja pracujemy dla Henkel.

Bist du **arbeitslos**? Suchst du **Arbeit** als Erzieher/in?

Czy jesteś bezrobotny(a)? Czy szukasz pracy jako nauczyciel(ka) w przedszkolu?

Seid ihr **arbeitslos**? Sucht ihr Arbeit als Krankenpfleger?

Czy jesteście bezrobotni? Czy szukacie pracy jako nauczyciele w przedszkolu?
W firmie Katji pracę mogą znaleźć Rudi i Benno.

Wysłuchaj nagrania i przeczytaj tekst.

Hi Rudi!

Wie geht's?

Du und Benno, ihr seid arbeitslos, oder? Sucht ihr Arbeit als Informatiker?

Ich arbeite bei adidas, und wir suchen Informatiker!

Rozwijanie biegłości językowej

Powiedz, czym się zajmujesz zawodowo

der Lehrer / die Lehrerin

nauczyciel / nauczycielka

PRZYKŁAD

Hi, ich bin Janina. Ich bin Lehrerin. Cześć, jestem Janina. Jestem nauczycielką.

Jessica und Matthew sind Lehrer. Sie kommen aus Australien.

Jessica i Matthew są nauczycielami. Pochodzą z Australii.

Was bist du von Beruf? – Ich bin Lehrerin. Czym się zajmujesz? – Jestem nauczycielką.

der Verkäufer / die Verkäuferin

sprzedawca / sprzedawczyni

PRZYKŁAD

Ich suche Arbeit als Verkäuferin. Szukam pracy jako sprzedawczyni.

Weźmy pod lupę „Verkäufer/in”!

„Verkäufer” wymawia się następująco:

Ver- – jak fair

-käu- – jak koj

-fer – jak fa.

Pamiętaj, aby zaakcentować „-käu-”: **Verkäufer.**

sprzedawca / sprzedawczyni

Ich bin Lehrer/in. Jestem nauczycielem / nauczycielką.

Ich bin Verkäufer/in. Jestem sprzedawcą / sprzedawczynią.

Ich bin Krankenpfleger/in. Jestem pielęgniarzem / pielęgniarzką.

Wskazówka!

Możemy użyć „**ich arbeite als...**”, aby powiedzieć, że wykonujemy pracę, do której **nie zostaliśmy przeszkoleni** lub, że wykonujemy ją tylko **przez jakiś czas**.

Ich bin Lehrer, aber ich arbeite als Verkäufer.

Mężczyzna mówi, że jest nauczycielem, ale pracuje jako sprzedawca.

Możemy użyć „**ich arbeite als...**”, aby powiedzieć, że wykonujemy pracę, do której **nie zostaliśmy przeszkoleni** lub, że wykonujemy ją tylko **przez jakiś czas**.

Czy wiesz, że...?

W Niemczech wykonywanie większości zawodów wymaga ukończenia kursu lub „Ausbildung”, gruntownego 3-letniego kursu zawodowego, łączącego wiedzę teoretyczną i praktyczną.

To dlatego niemieckie rzemiosło jest znane na całym świecie! □□

Ich suche Arbeit als Verkäuferin.

Szukam pracy jako sprzedawczyni.

der Kellner / die Kellnerin kelner / kelnerka

PRZYKŁAD

Ich bin Kellner im Restaurant „Ratskeller“. Jestem kelnerem w restauracji „Ratskeller”.

Ich suche Arbeit als Kellnerin. Szukam pracy jako kelnerka.

Ich arbeite als Informatiker/in. Pracuję jako informatyk / informatyczka.

Ich arbeite als Erzieher/in. Pracuję jako nauczyciel / nauczycielka w przedszkolu.

Ich arbeite als Kellner/in. Pracuję jako kelner / kelnerka.

Krótką powtórka □

Powtórzmy poznane do tej pory **zawody**. Czy jest wśród nich Twój zawód? Jeśli nie, poszukaj go w słowniku □ – może się przydać!

der/die Informatiker/in - informatyk / informatyczka

der/die Erzieher/in nauczyciel / nauczycielka w przedszkolu

der/die Ingenieur/in inżynier / inżynierka

der/die Krankenpfleger/in pielęgniarz / pielęgniarzka

der/die Lehrer/in nauczyciel / nauczycielka

der/die Verkäufer/in sprzedawca / sprzedawczyni

Hi, ich heiße Shirley. Ich bin Informatikerin. Ich arbeite bei Infineon.

Cześć! Mam na imię Shirley. Jestem informatyczką. Pracuję dla Infineon.

Ich bin Ingenieur. Ich arbeite bei Siemens. Jestem inżynierem. Pracuję dla Siemens.

Hi, ich bin Vanessa. Ich bin im Moment arbeitslos. Ich suche Arbeit als Lehrerin.

Cześć, jestem Vanessa. Obecnie jestem bezrobotna. Szukam pracy jako nauczycielka.

Ich suche Arbeit als Kellnerin. Szukam pracy jako kelnerka.

Ich **suche** Arbeit als Verkäufer. Szukam pracy jako sprzedawca.

Ich bin im Moment arbeitslos. Obecnie jestem bezrobotna.

Hallo! Ich bin Mehmet. Ich studiere Mathematik und ich arbeite als Kellner.

Dzień dobry! Jestem Mehmet. Studiuję matematykę i pracuję jako kelner.

Ich studiere Jura. Ich arbeite als Verkäuferin. Studiuję prawo. Pracuję jako sprzedawczyni.

Ich **arbeite als** Kellnerin. Pracuję jako kelnerka.

Czasowniki regularne dla „er”, „sie” i „es”

Naucz się używać czasowników z zaimkami „er”, „sie” i „es”

wohnen mieszkać

PRZYKŁAD

Ich wohne in Berlin.

Mieszkam w Berlinie.

Ich wohne in Berlin.

Mieszkam w Berlinie.

Wskazówka!

Kiedy używamy czasownika, musimy dodać do niego odpowiednią **końcówkę**.

Końcówka zależy od **osoby wykonującej daną czynność**:

Zaimek	kommen (pochodzić)	wohnen (mieszkać)
zaimkowi „ ich ” odpowiada -e	ich komme	ich wohne
zaimkowi „ du ” odpowiada -st	du kommst	du wohnst

Du kommst aus Deutschland.

Końcówką czasownika dla „**du**” jest „**-st**”.

Ich komme aus Spanien.

Du kommst aus Spanien.

Ich komme aus Deutschland. Woher kommst du?

Ja pochodzę z Niemiec. Skąd ty pochodzisz?

Wskazówka!

„**Er**” (on, rodzaj męski), „**sie**” (ona, rodzaj żeński) i „**es**” (ono, rodzaj nijaki) przyjmują tę **samą końcówkę: -t**.

Tiago kommt aus Mexico. **Er** kommt aus Mexico.

(Tiago pochodzi z Meksyku. On pochodzi z Meksyku.)

Veronica kommt aus Mexico. **Sie** kommt aus Mexico.

(Veronica pochodzi z Meksyku. Ona pochodzi z Meksyku.)

Chili kommt aus Mexico. **Es** kommt aus Mexico.

(Chilli pochodzi z Meksyku. Ono pochodzi z Meksyku.)

Er kommt aus Brasilien.

On pochodzi z Brazylii.

Ich komme aus Brasilien.

Du kommst aus Brasilien.

Er kommt aus Brasilien.

Veronica wohnt in Mérida. Tiago wohnt in Rio.

Końcówką czasownika zarówno dla „**er**”, „**sie**” jak i „**es**” jest **-t**.

Mówimy „er wohnt” (on mieszka), „sie wohnt” (ona mieszka) i „es wohnt” (to mieszka).

Tiago kommt aus Brasilien. Er wohnt in Rio.

Tiago pochodzi z Brazylii. On mieszka w Rio.

Podsumujmy:

Zaimek	kommen (pochodzić)	wohnen (mieszkać)
Ich	komme	wohne
Du	kommst	wohnst
er/sie/es	kommt	wohnt

Hallo! Ich heiße Max. Ich wohne in München.

Dzień dobry! Mam na imię Max. Mieszkam w Monachium.

Ich heiße Yulia. Ich komme aus der Ukraine. **Ich wohne** in Köln.

Mam na imię Yulia. Pochodzę z Ukrainy. Mieszkam w Kolonii.

Kommt er aus der Türkei?

Kommst du aus der Türkei?

Kommst du aus der Türkei? Czy ty pochodzisz z Turcji?

Sie wohnt in Berlin.

Ona mieszka w Berlinie.

Er / Sie / Es   on / ona / ono
Woher kommt er?   Skąd on pochodzi?
Veronica **kommt** aus Mexiko. Sie wohnt in Mérida.
Veronica pochodzi z Meksyku. Ona mieszka w Méridzie.
Kommst du aus der Türkei? Czy ty pochodzisz z Turcji?

Czasowniki regularne w liczbie mnogiej

Naucz się używać czasowników regularnych z zaimkami „wir”, „ihr” i „sie”

Hallo, alles klar? (Wszystko w porządku?)

Poznajmy końcówki czasowników dla form „wir” (my), „ihr” (wy) i „sie” (oni).
Innych końcówek już nie będziemy musieli się uczyć, będziemy po prostu korzystać ponownie □□ z tych, które już znamy:

Ich wohne in Berlin. (Ja mieszkam w Berlinie.)

Du wohnst in Dresden. (Ty mieszkasz w Dreźnie.)

Er wohnt in Köln. (On mieszka w Kolonii.)

Ich wohne in Dresden. Wohnst du auch in Dresden?
(Ja mieszkam w Dreźnie. Czy ty też mieszkasz w Dreźnie?)

studieren   studiować

PRZYKŁAD

Wir kommen aus Frankreich. Wir studieren Jura. Pochodzimy z Francji. Studiujemy prawo.

Wskazówka!

Czasownik nie zmienia się w formie „wir”.

Czasownik: studieren (studiować)

Wir **studieren** Jura. (Studiujemy prawo.)

Wir kommen aus Frankreich. Wir studieren Jura.
Pochodzimy z Francji. Studiujemy prawo.

ihr studiert   wy studiujecie

PRZYKŁAD

Was studiert ihr?   Co studiujecie?

Wir studieren Medizin. Was **studiert** ihr?

My studiujemy medycynę. Co wy studiujecie?

Wskazówka!

„Ihr” przyjmuje końcówkę **-t**, dokładnie tak jak **er/sie/es**.

Er **studiert** Jura. (On studiuje prawo.)

Ihr **studiert** Jura. (Wy studiujecie prawo.)

Er studiert Medizin. Ihr studiert Jura.

Czasowniki występujące z „er/sie/es” i „ihr” przyjmują tę samą końcówkę **-t**.
Mówimy zarówno „Er studiert”, jak i „Ihr studiert”.

Wir studieren Medizin. Studiert ihr auch?

My studiujemy medycynę. Czy wy też studiujecie?

sie studieren   oni / one studiują

PRZYKŁAD

Milena und Franziska studieren Englisch.

Milena i Franziska studiują angielski.

Wskazówka!

Podobnie jak w przypadku „**wir**” (my), tak i w przypadku „**sie**” (oni/one) czasownik również nie ulega zmianie.

Wir **studieren** Englisch. (My studiuje**my** angielski.)

Sie **studieren** Medizin. (Oni studiują medycynę.)

Er / Ihr studiert Jura.

Wir / Sie studieren Jura.

W języku niemieckim mamy tylko **cztery** różne **końcówki** czasowników: **-e, -st, -t i -en**.

Przećwiczmy je w kolejnych zadaniach!

Zaimek	studieren (studiować)
ich	studiere
du	studierst
er/sie/es	studiert
wir	studieren
ihr	studiert
sie	studieren

Wir studieren Medizin. Was studiert ihr?   My studiuje**my** medycynę. Co wy studiuje**cie**?

Ich studiere Medizin. Was studierst du?   Ja studiu**ję** medycynę. Co ty studiu**jesz**?

Studiert ihr Medizin?

Studierst du Jura?

Das sind Alex und Dominic. Sie kommen aus Frankreich.

To jest Alex i Dominic. Oni pochodzą z Francji.

Sie **kommen** aus Frankreich. Oni pochodzą z Francji.

studieren Jura.” Wir / Sie

Sie studieren Englisch. One studiują angielski.

Er studiert Medizin.   On studiu**je** medycynę.

Wir **kommen** aus der Ukraine.   My pochodzi**my** z Ukrainy.

Wymowa „h”

Naucz się wymawiać „h”

Hallo. Hi. Hey. Cześć. Dzień dobry. Hej.

Hallo. Hi. Hey.

Cześć. Dzień dobry. Hej.

Na początku wyrazu niemieckie „h” wymawia się jak polskie „h” w wyrazie „**hamak**”.

Jak to brzmi?

Aby wymówić słowo zaczynające się na „h”, musisz **wypuścić trochę powietrza z ust**.

Dokładnie w taki sam sposób, w jaki **dmuchasz** na rękę, żeby je ogrzać.

Hallo!

(Cześć!)

Ich hei**ße** **Hans**.

(Mam na imię *Hans*).

Wie hei**ßt** du?

(Jak masz na imię?)

Hallo. Ich heiÙe Hans.

Głoskê „h” na początku wyrazów „heiÙe” i „Hans” wymawia siê z wydechem. Na początku „Hallo”, „heiÙe” i „Hans” mo¿na usłyszeç wypuszczanie powietrza.

Ich heiÙe Heidi.

Mam na imiê Heidi.

W wyrazie „Heidi” mo¿na usłyszeç „h”, poniewa¿ wymawiaj¹c ten d¿wiêk, wypuszcza siê powietrze.

Początkowe „h”

Kiedy wymawiasz „h” na **początku s³owa**, struny g³osowe **nie wydaj¹ d¿wiêku**, tylko **przepływa przez nie powietrze**.

Na literê „h” zaczyna siê wiele niemieckich imion; wys³uchaj ich poni¿ej.

Hans

Hilda

Henning

Heidi

Er wohnt in Berlin.

On mieszka w Berlinie.

Sie wohnt in Berlin.

Ona mieszka w Berlinie.

Po samog³osce nie s³yszmy „h”. Zamiast tego samog³oskê wymawiamy w sposób **d³ugi**.

Jak to brzmi?

Po samog³oskach (a, e, i, o, u) nie s³yszmy „h”. Ta g³oska sprawia, ¿e wystêpuj¹c¹ przed ni¹ **samog³oskê wymawia siê d³ugo**.

Ru**h**m (s³awa) vs Ru**m** □ (rum)

Ich bin Lehrerin.

Samog³oska „e” w „Lehrerin” jest **d³uga**, poniewa¿ wystêpuje po niej „h”.

Prawda

Samog³oska jest **wyd³uzona** przez wystêpuj¹c¹ po niej g³oskê „h”.

Wir wohnen in Hamburg.

Mieszkamy w Hamburgu.

W wyrazie „wohnen” nie s³yszmy „h”, ale wiemy, ¿e „o” wymawia siê **d³ugo**.

Wie geht's?

Samog³oska, po której wystêpuje „h”, jest **krótka**. Fa³sz

Samog³oska, po której wystêpuje „h” jest d³uga.

Wie geht's? Jak siê masz?

Po samog³osce nie s³yszmy „h” (tutaj: „e”); wystêpuj¹c¹ przed „h” samog³oska jest **d³uga**.

Hallo Hans! „h” jest s³yszalne, powietrze jest wypuszczane

Wie geht's? „h” jest nieme, samog³oska jest d³uga

Początkowe „h” jest wymawiane. **Po samog³osce „h”** nie jest wymawiane; **d¿wiêk samog³oski staje siê d³ugi**.

Różne zastosowania „Sie / sie”

Naucz się używać zwrotów formalnych, rodzaju żeńskiego oraz „Sie / sie” w l. mn.

Guten Tag!

„**Sie**” ma w języku niemieckim trzy zastosowania:

używa się go w odniesieniu do osoby lub rzeczy **rodzaju żeńskiego** („ona”), **dokilku** osób lub rzeczy („oni/one”) , a także aby **zwrócić się do kogoś w sposób formalny** („pan/pani”, *formalnie*)

Dzisiejsza lekcja pozwoli Ci na opanowanie tego wyjątkowego zaimka!

Sie ist glücklich.

To zdanie mówi o kobiecie.

„**Ist**” stosujemy w odniesieniu do „er/**sie**/es” (on/**ona**/ono). Dlatego to „sie” musi znaczyć „**ona**”!

sie (w liczbie pojedynczej) oraz sie (w liczbie mnogiej)

Wiemy już, że „**sie**” używa się zarówno w odniesieniu do „**ona**”, jak i „**oni**”.

Rozpoznajemy je po różnych **formach czasowników**.

Sie **ist** glücklich. (**Ona jest** szczęśliwa.)

Sie **sind** glücklich. (**Oni są** szczęśliwi.)

Sie **kommt** aus Polen. (**Ona pochodzi** z Polski.)

Sie **kommen** aus Polen. (**Oni pochodzą** z Polski.)

Sie ist gesund. Ona jest zdrowa.

Sie sind gesund. Oni są zdrowi.

Sie sind krank. Oni są chorzy.

Sie kommt aus Frankreich. Ona jest z Francji.

Sie wohnt in Polen. do kobiety

Sie wohnen in Polen. kilka osób

Sie wohnen in Stuttgart. To zdanie mówi o kobiecie. **Falsz**

Końcówką czasownika dla „**sie**” (ona) jest **-t**. Końcówką czasownika dla „**sie**” (oni) jest **-en**.

du (ty) oraz Sie (pan / pani)

„**Du**” używamy w stosunku do **rodziny i przyjaciół**, osób **młodszych** oraz o **podobnym do naszego statusie** (np. naszych współpracowników).

„**Sie**” używamy w stosunku do **nieznajomych**, osób **starszych i zwierzchników**, aby okazać im swój **szacunek!** □♂□

Nieformalnie: Ich heiße Eva. Und **du**?

(Mam na imię Eva. A ty?)

Formalnie: Ich heiße Eva Meier. Und **Sie**?

(Nazywam się Eva Meier. A pan?)

Hallo. Ich heiße Eva. Und du? Eva mówi do starszej osoby. **Falsz**

„**Du**” używamy, zwracając się do **przyjaciół**, osób od nas **młodszych** lub o podobnym do naszego **statusie**.

Guten Tag, ich heiße Bernd Hofer. Und Sie?
Dzień dobry. Nazywam się Bernd Hofer. A pani?

Zastosowanie formy „Sie”

„**Sie**” (**pan/pani**) korzysta z tej samej formy czasownika, co „**sie**” (**oni/one**).
Jak możemy je rozróżnić?

Kiedy się je wymawia, brzmią tak samo. Możemy rozróżnić je tylko w pisowni –
„**Sie**” (**pan/pani**) □♂□ zawsze zapisujemy **dużą literą!**

Woher kommt **sie**? (Skąd **ona** pochodzi?)

Woher kommen **sie**? (Skąd **oni** pochodzą?)

Woher kommen **Sie**? (Skąd **pan/pani** pochodzi? *formalnie*)

Woher kommen Sie?

„**Sie**” (**pan/pani**) przyjmuje tę samą formę czasownika, co „**sie**” (**oni/one**).

„Sie/sie kommen” może znaczyć zarówno „oni/one pochodzą” jak i „pan/pani pochodzi”.

Was studierst du? Nieformalnie

Was studieren Sie? Formalnie

Wskazówka!

Formalnego „Sie” używamy w stosunku do **jednej** osoby, jak i **wielu** osób.

Fr. Cam, was sind **Sie** von Beruf?

(Pani Cam, czym się pani zajmuje? *l. poj., formalnie*)

Hr. und Fr. Cam, was sind **Sie** von Beruf?

(Panie i pani Cam, czym się państwo zajmują? *l. mn., formalnie*)

Was sind Sie von Beruf?

„Sie” jest formalnym zwrotem używanym w odniesieniu do jednej lub więcej osób.

Formalnego „Sie” używamy w stosunku do **jednej** osoby, jak i **wielu** osób.

Welche Sprachen sprechen Sie? Jakimi językami pan mówi?

Wo wohnen Sie? Gdzie Państwo mieszkają?

Wo wohnen Sie? Gdzie pani mieszka?

Welche Sprachen sprechen Sie? Jakimi językami pan mówi?

Was sind Sie von Beruf? Czym się pani zajmuje?

Kobieta mówi „Was **sind Sie** von Beruf?” (Czym się pan zajmuje? *formalnie*)

Woher kommen Sie? Skąd pan / pani jest?

Wo wohnen Sie ? Gdzie Państwo mieszkają?

Wie heißt sie? Jak ona ma na imię?

Wie heißen Sie? Jak się pani nazywa?

Wie heißen sie? Jak oni się nazywają?

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Tim arbeitet bei Volkswagen. Wo arbeitest du?

Tim pracuje dla Volkswagena. Gdzie ty pracujesz?

Wo wohnen Sie ? Gdzie Państwo mieszkają?

Woher kommen Sie? Skąd pan / pani jest?

Kobieta mówi „Was **sind Sie** von Beruf?” (Czym się pan zajmuje? *formalnie*)

Woher kommt er? Skąd on pochodzi?

Veronica **kommt** aus Mexiko. Sie wohnt in Mérida.

Veronica pochodzi z Meksyku. Ona mieszka w Méridzie.

Sie wohnt in Berlin. Ona mieszka w Berlinie.

Wie geht's? Jak się masz?

Po samogłosce nie słyszymy „h” (tutaj: „e”); występująca przed „h” samogłoska jest **długa**.

Wir **kommen** aus der Ukraine. My pochodzimy z Ukrainy.

Sie studieren Englisch. One studiują angielski.

Elias ist Krankenpfleger. To znaczy, że Elias jest pedagogiem. *Falsz*

„Erzieher” znaczy „pedagog”. „Krankenpfleger” znaczy „pielęgniarka”.

Ich **arbeite als** Kellnerin. Pracuję jako kelnerka.

Ich studiere Jura. Ich arbeite als Verkäuferin.

Studiuje prawo. Pracuję jako sprzedawczyni.

Du kommst aus Deutschland. Końcówką czasownika dla „du” jest „-st”.

W firmie Katji pracę mogą znaleźć Rudi i Benno.

Guten Tag, ich heiße Bernd Hofer. Und Sie?

Dzień dobry. Nazywam się Bernd Hofer. A pani?

W podanych zdaniach zaznacz czasowniki. bist, Bist, ist, Ist

Ist das Baby krank ? Czy dziecko jest chore?

Ich suche Arbeit als Verkäuferin. Szukam pracy jako sprzedawczyni.

Wir studieren Medizin. Studiert ihr auch?

My studiujemy medycynę. Czy wy też studiujecie?

Rozdział 10

Liczenie do 10

Naucz się liczb od 1 do 10

null

zero

PRZYKŁAD

null Minuten

zero minut

eins

jeden

PRZYKŁAD

Gleis eins

Peron pierwszy

zwei

dwa

PRZYKŁAD

Ich habe zwei Kinder.

Mam dwoje dzieci.

drei

trzy

PRZYKŁAD

Drei Hamburger, bitte! Drei hamburgery, proszę!

null eins zwei drei   zero jeden dwa trzy

Są trzy. „Zwei” to dwa, a „drei” to trzy.

vier

cztery

PRZYKŁAD

Vier Fahrkarten, bitte!

Proszę cztery bilety na pociąg!

fünf

pięć

PRZYKŁAD

Die U5 kommt in fünf Minuten.

Linia metra numer pięć będzie za pięć minut.

sechs

sześć

PRZYKŁAD

Fabian ist Nummer sechs.

Fabian jest numerem szóstym.

Zwei plus vier ist sechs.

Dwa dodać cztery równa się sześć.

sieben

siedem

PRZYKŁAD

Sieben Bier, bitte!

Siedem piw proszę!

acht

osiem

PRZYKŁAD

Wir sind auf der Autobahn A8.

Jesteśmy na autostradzie A8.

sieben

siedem

neun

dziewięć

PRZYKŁAD

Das macht neun Euro, bitte. Dziewięć euro proszę.

zehn

dziesięć

PRZYKŁAD

Es ist zehn Uhr. Jest 10:00.

Sie ist neun. Ona ma dziewięć lat.

vier fünf sechs sieben acht neun zehn

4 5 6 7 8 9 10

U drei, U sechs, U vier, U fünf Linią trzy, linią sześć, linią cztery, linią pięć

eins drei 1 3

Usieben und U acht kommen auf Gleis zehn.

Linia metra 7 i 8 przyjedzie na peron 10.

Wymowa „w” i „v”

Naucz się wymawiać i rozróżniać głoski „w” i „v”

Zwróć uwagę na brzmienie „w”.

Weißwurst   biała kiełbasa

PRZYKŁAD

Die Weißwurst ist gut! Biała kiełbasa jest dobra!

Die Weißwurst kommt aus München.   Biała kiełbasa pochodzi z Monachium.

Wskazówka!

W języku niemieckim „w” wymawia się tak samo jak polską literę „w”.

Występuje ona w wielu znanych nam już wyrazach, np.

Wie heißt du? (Jak się nazywasz?)

Wie geht's? (Jak leci?)

Auf Wiedersehen! (Do widzenia!)

Woher kommst du? (Skąd pochodzisz?)

Wie heißt du?

To jest właściwa wymowa „w”.

Woher kommt Schnitzel?

Skąd pochodzi schnitzel?

Schnitzel kommt aus Wien.

Schnitzel pochodzi z Wiednia.

Czas na „v”!

W wyrazach pochodzenia **niemieckiego** „v” wymawia się tak samo jak „f” w wyrazie „flet”.

vier (cztery)

Vier Bier und fünf Schnitzel, bitte!   Cztery piwa i pięć sznycli poproszę!

„V” w „vier” i „f” w „fünf” wymawia się w ten sam sposób.

W wyrazach pochodzenia niemieckiego „v” brzmi tak samo jak „f”.

der Vater

ojciec

PRZYKŁAD

Der Vater ist müde.   Ojciec jest zmęczony.

Od każdej zasady są wyjątki...

W języku niemieckim występuje dużo wyrazów pochodzenia **łacińskiego**, np. „November”, „Video”, „Virus”.

W tych słowach „v” wymawia się jak „w”. Więcej tego typu wyrazów poznamy w dalszej części kursu!

November (listopad)

Video film wideo

Virus (wirus)

Wyraz „Video” pochodzi z łaciny i posiada łacińską wymowę „v”.

Gute Arbeit! (Dobra robota!)

Podsumujmy zdobytą wiedzę:

„W” wymawia się tak samo jak naszą **polską literę „w”**,

np. w wyrazach **Wurst** (kiełbasa) czy **wie** (jak).

„V” wymawia się jak **f** w wyrazach pochodzenia **niemieckiego**, takich jak **Vater** (ojciec) czy **vier** (cztery).
Łacińską literę „v” wymawia się jak „w” w wyrazach takich jak: „November”, „Video” czy „Virus”.

Liczenie do 20

Naucz się liczb od 11 do 20

elf jedenaście

PRZYKŁAD

Lina ist elf. Lina ma jedenaście lat.

Lina ist **elf**. Lina ma jedenaście lat.

zehn 10 elf 11 zwei 2

zwölf dwanaście

PRZYKŁAD

Es ist zwölf Uhr. Jest dwunasta.

Es ist zwölf Uhr. Jest dwunasta.

drei 3 vier 4 fünf 5

dreizehn, vierzehn, fünfzehn

trzynaście, czternaście, piętnaście

PRZYKŁAD

Sie sind vierzehn Jahre alt.

One mają czternaście lat.

Zwróć uwagę!

Aby powiedzieć 13, 14 i 15, dodajemy 3 (**drei**), 4 (**vier**) lub 5 (**fünf**) do słowa 10 (**zehn**).

$$3 \text{ (drei)} + 10 \text{ (zehn)} = 13 \text{ (dreizehn)}$$

$$4 \text{ (vier)} + 10 \text{ (zehn)} = 14 \text{ (vierzehn)}$$

$$5 \text{ (fünf)} + 10 \text{ (zehn)} = 15 \text{ (fünfzehn)}$$

dreizehn, vierzehn, fünfzehn

trzynaście, czternaście, piętnaście

sechzehn, siebzehn

szesnaście, siedemnaście

PRZYKŁAD

Ich bin siebzehn Jahre alt. Wie alt bist du? Mam siedemnaście lat. Ile ty masz lat?

Wskazówka!

W 16 i 17 występują **skrócone** wersje słów 6 (**sechs**) i 7 (**sieben**).

$$6 \text{ (sechs)} + 10 \text{ (zehn)} = 16 \text{ (sechzehn)}$$

$$7 \text{ (sieben)} + 10 \text{ (zehn)} = 17 \text{ (siebzehn)}$$

Ich bin sechzehn Jahre alt. Mam szesnaście lat.

elf, zwölf, dreizehn, vierzehn, fünfzehn, sechzehn, siebzehn 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17

acht, eins, neun 8, 1, 9

achtzehn, neunzehn osiemnaście, dziewiętnaście

PRZYKŁAD

Das Top kostet neunzehn Euro.

Koszulka kosztuje 19 euro.

Wskazówka!

W przypadku 18 i 19 stosujemy **tę samą regułę**, co w 13, 14 i 15.

3 (drei)	+ 10 (zehn)	= 13 (dreizehn)
4 (vier)	+ 10 (zehn)	= 14 (vierzehn)
5 (fünf)	+ 10 (zehn)	= 15 (fünfzehn)
8 (acht)	+ 10 (zehn)	= 18 (achtzehn)
9 (neun)	+ 10 (zehn)	= 19 (neunzehn)

Zaznacz dwie liczby, które nie podlegają regule „cyfra + zehn”. 11, 12

zwanzig dwadzieścia

PRZYKŁAD

Zwanzig Euro, bitte. Zahlen Sie mit Karte? Poproszę dwadzieścia euro. Płaci pani kartą?

Zwanzig Euro, bitte. Poproszę dwadzieścia euro.

12 € bitte

12 zwölf 2 zwei 20 zwanzig

Ich bin zwanzig Jahre alt. Wie alt bist du? Mam dwadzieścia lat. Ile ty masz lat?

17 to „siebzehn”, a „sechzehn” to 16.

Ich bin **siebzehn** Jahre alt. Mam siedemnaście lat.

Ma 18 lat.

Das T-Shirt kostet **vierzehn** Euro. Podkoszulek kosztuje 14 euro.

Zadawanie pytań o ceny

Naucz się pytać o ceny za pomocą rodzajników nieokreślonych

der Kaffee kawa

Kaffee po niemiecku

Zamawiając „Kaffee” dostaniesz **czarną filtrowaną kawę**. Możesz ją wypić z mlekiem i/lub cukrem. **70–80%** ludzi w Niemczech, Austrii i Szwajcarii pije kawę **każdego dnia** – piją nawet więcej kawy niż wody - czy piwa!

Der Kaffee ist sehr gut!

Ta kawa jest bardzo dobra!

Czy pamiętasz?

Wiemy już, że w gramatyce języka niemieckiego występują **trzy różne rodzaje gramatyczne**. Ważna jest **znajomość rodzaju gramatycznego** rzeczownika, a te są **bardzo różne**. Dlatego łatwiej jest je zapamiętać, **ucząc się danego wyrazu z rodzajnikiem!**

der Wein ➡ Wein jest rodzaju męskiego

die Cola ➡ Cola jest rodzaju żeńskiego

das Bier ➡ ☐ Bier jest rodzaju nijakiego

der Kaffee „Kaffee” jest rodzaju męskiego.

Rodzajnika „**der**” używa się w stosunku do rzeczowników **rodzaju męskiego**.

Wie viel kostet ein Kaffee? Ile kosztuje kawa?

Nowość: rodzajniki nieokreślone!

W języku niemieckim występują **dwa typy rodzajników**.

1. Rodzajniki **określone** = „**der**”, „**die**”, „**das**”

Te rodzajniki odnoszą się do konkretnej rzeczy lub osoby.

2. Rodzajniki **nieokreślone** = „**ein**”, „**eine**”

Te rodzajniki odnoszą się do nieokreślonej rzeczy lub osoby.

„**Der**” jest rodzajnikiem **określonym rodzaju męskiego** ➡ ☐ **der** Kaffee (ta konkretna kawa)

„**Ein**” jest rodzajnikiem **nieokreślonym rodzaju męskiego** ➡ ☐ **ein** Kaffee (kawa w ogóle)

Wie viel kostet ein Kaffee?

Ein” jest rodzajnikiem **nieokreślonym**. **Nie ma** odpowiednika w języku polskim.

die Apfelschorle

Apfelschorle (sok jabłkowy z wodą gazowaną)

czy próbowaliście kiedyś Schorle?

W Niemczech popularne jest łączenie **wody gazowanej** z **sokiem owocowym** w celu stworzenia odświeżającego napoju o nazwie **Schorle**. Standardowym smakiem jest **Apfel** (jabłko), ale można również znaleźć Rhabarberschorle (schorle z sokiem rabarbarowym) lub Maracujaschorle (schorle z sokiem z marakui).

Wie viel kostet eine Apfelschorle? Ile kosztuje Apfelschorle?

Wskazówka!

„**Ein**” i „**der**” są rodzajnikami **rodzaju męskiego**,
np. ein Kaffee / der Kaffee. „

„**Eine**” i „**die**” są rodzajnikami **rodzaju żeńskiego**,
np. eine Apfelschorle / die Apfelschorle.

Wie viel kostet...?   Ile kosztuje...?

das Wasser   woda

Kilka faktów na temat Wasser ☐

W krajach niemieckojęzycznych bardzo popularna jest **woda gazowana**.

Woda z kranu w restauracjach i barach zazwyczaj **nie jest za darmo** i zazwyczaj się o nią nie prosi!

Wie viel kostet ein Wasser?   Ile kosztuje woda?

Wskazówka!

Do rodzajników **rodzaju nijakiego** należą „**ein**” i „**das**”. „**Ein**” używamy więc zarówno do wyrazów **rodzaju męskiego**, jak i **rodzaju nijakiego!**

rodzaj męski: der/ein Kaffee (kawa)

rodzaj żeński: die/eine Apfelschorle (Apfelschorle)

Rodzaj nijaki: das/ein Wasser (woda)

Ein Wasser kostet 2 € und eine Apfelschorle kostet 4,20 €.

Woda kosztuje 2 euro, a Apfelschorle 4,20.

Ein Wasser kostet zwei Euro. Woda kosztuje dwa euro.

Rzeczownik „Kaffee” jest **rodzaju męskiego**.

Wie viel kostet ein Kaffee? Ile kosztuje kawa?

Wie viel kostet eine Apfelschorle? Ile kosztuje Apfelschorle?

Wie viel kostet ein Kaffee? Ile kosztuje kawa?

Wie viel kostet

Wie viel kostet **eine Cola**? Ile kosztuje cola?

Rozwijanie biegłości językowej

Zapytaj o cenę w formie pisemnej lub ustnej

die Uhr zegarek

Entschuldigung, wie viel kostet **die Uhr**?

Przepraszam, ile kosztuje zegarek?

das Handy telefon komórkowy

Entschuldigung, **wie viel kostet** das Handy? Przepraszam, ile kosztuje telefon komórkowy?

Wie viel kostet die Uhr?

Wie viel kostet das Handy?

der Hut kapelusz

Entschuldigung, wie viel kostet der Hut?

Przepraszam, ile kosztuje kapelusz? **Entschuldigung, wie viel kostet der Hut?**

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Ein Wasser kostet zwei Euro. Woda kosztuje dwa euro.

eins drei

Jeśli chcesz zadzwonić na numer stacjonarny w Monachium, musisz wybrać numer kierunkowy 004989

Usieben und U acht kommen auf Gleis zehn. Linia metra 7 i 8 przyjedzie na peron 10.

Entschuldigung, wie viel kostet der Hut? Przepraszam, ile kosztuje kapelusz?

Entschuldigung, **wie viel kostet der Hut?** Przepraszam, ile kosztuje kapelusz?

Zaznacz dwie liczby, które nie podlegają regule „cyfra + zehn”. 11, 12

elf , zwölf , dreizehn , vierzehn , fünfzehn , sechzehn , siebzehn 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17

Ich bin sechzehn Jahre alt. Mam szesnaście lat.

Wie viel kostet ein Kaffee? Ile kosztuje kawa?

Rzeczownik „Kaffee” jest **rodzaju męskiego**.

Wie viel kostet ein Kaffee?	Ile kosztuje kawa?
Wie viel kostet eine Cola ?	Ile kosztuje cola?
Wie viel kostet ein Tee ?	Ile kosztuje herbata?
Wie viel kostet eine Apfelschorle?	Ile kosztuje Apfelschorle?

17 to „siebzehn”, a „sechzehn” to 16.

Ich bin **siebzehn** Jahre alt. Mam siedemnaście lat.
Das T-Shirt kostet **vierzehn** Euro. Podkoszulek kosztuje 14 euro.
Sie ist neun. Ona ma dziewięć lat.
Schnitzel kommt aus Wien. Schnitzel pochodzi z Wiednia.

Rozdział 11

Wyrażanie głodu i pragnienia

Naucz się wyrażać głód i pragnienie

Ich habe Hunger.	Jestem głodny (m)\Jestem głodna (f).
Ich habe Durst.	Jestem spragniony. (m) / Jestem spragniona. (f)
Ich habe Hunger und Durst.	Jestem głodna i spragniona.
Ich habe Lust auf ...	Mam ochotę na...

PRZYKŁAD

Ich habe Lust auf Bratwurst. Mam ochotę na bratwurstę.

Wskazówka!

„**Ich habe Lust auf...**” jest nieformalnym zwrotem używanym do wyrażenia ochoty na określone jedzenie lub picie.

Ich habe Lust auf Bratwurst. (Mam ochotę na bratwurstę.)

Ich habe Lust auf Pizza. (Mam ochotę na pizzę.)

Co znaczy „Ich habe Lust auf...”? Mam ochotę na...

Ich habe Hunger. Jestem głodny (m)\nJestem głodna (f).

Ich habe Lust auf Bratwurst. Mam ochotę na bratwurstę.

Ich habe Durst. Ich habe Lust auf Apfelschorle.

Jestem spragniona. Mam ochotę na apfelschorle.

Hast du Durst?	Czy ty jesteś spragniona?
-----------------------	---------------------------

PRZYKŁAD

Hast du Durst? – Ja, ich habe Lust auf Apfelschorle.

Czy jesteś spragniona? – Tak, mam ochotę na apfelschorle.

Hast du Hunger?	Jesteś głodna?
------------------------	----------------

PRZYKŁAD

Hast du Hunger? – Nein, aber ich habe Durst.

Czy ty jesteś głodna? – Nie, ale jestem spragniona.

Hast du Durst? To znaczy: Czy jesteś spragniona?

Ich habe Durst. Hast du auch Durst? Jestem spragniona. Czy ty również jesteś spragniony?

Ich habe Hunger.
Hast du Hunger?

Hast du Hunger? Jesteś głodna?

Super gemacht! (Dobra robota!)

Poniżej jeszcze raz przyjrzyjmy się naszym czterem nowym wyrażeniom a następnie wysłuchajmy dialogu □ pomiędzy Emilem i Heidi.

Ich habe Hunger. (Jestem głodna.)

Ich habe Durst. (Jestem spragniona.)

Ich habe Lust auf... (Mam ochotę na...)

Hast du Hunger/Durst? (Czy jesteś głodny/spragniony?)

Co znaczy „Ich habe Lust auf...”? Mam ochotę na...

Emil Hallo Heidi! Na, wie gehts?
Heidi Ach, mir gehts schlecht. Ich habe total !
Emil Ich habe auch ein bisschen Hunger ... Pizza.
Heidi Oh ja, Pizza! auch ? Ich habe Lust auf Apfelschorle.
Emil Ja, super! Ich liebe Apfelschorle.

Czasownik „haben” w liczbie pojedynczej

Poznaj różne formy „haben” (mieć) dla „ich”, „du”, „er”, „sie”, „es”

Willkommen! (Witaj!)

Dzisiaj zaczniemy poznawać **czasownik nieregularny „haben”** (mieć).

Znasz już kilka jego form:

Ich **habe** Hunger. (Jestem głodna.)

Hast du Lust auf Pizza? (Czy masz ochotę na pizzę?)

Ich **habe** Hunger.

W tym zdaniu występuje czasownik „haben”.

Wskazówka!

„Haben” (mieć) występuje w wielu popularnych zwrotach:

Ich **habe Hunger.** (Dosłownie: **Mam głód.**)

Ich **habe Durst.** (Dosłownie: **Mam pragnienie.**)

Ich **habe Lust** auf... (**Mam ochotę** na...)

Znajomość tych wyrażení jest kluczowa, jeśli chcemy mówić jak rodowici Niemcy! □□

ich habe ja mam

PRZYKŁAD

Ich habe Hunger. Jestem głodny (m)\Jestem głodna (f).

Ich habe Hunger. Jestem głodny (m)\nJestem głodna (f).

du hast ty masz

PRZYKŁAD

Hast du Hunger?   Jesteś głodna?

Hast du Durst?

Zaimkowi „du” odpowiada „hast”.

Ich habe Durst
Du hast Durst.

Hast du Lust auf Kaffee?
Czy masz ochotę na kawę?

er/sie/es hat

on/ona/ono ma

PRZYKŁAD

Sie hat Hunger. Sie hat Lust auf Torte.   Ona jest głodna. Ona ma ochotę na ciasto.

Er ... Durst. Hat

Oto wskazówka gramatyczna! □

Jeszcze raz przyjrzyjmy się trzem formom „haben”.

Zwróć uwagę, że w „hast” i „hat” **nie występuje „b”!**

Zaimek	Formy „haben”	Przykład
ich	habe	Ich habe Durst.
du	hast	Du hast Durst.
er/sie/es	hat	Sie hat Durst.

Sie hat Hunger. Ona jest głodna.

Ich habe Hunger.
Du hast Hunger.
Er/Sie/Es hat Hunger.

Hast du Lust auf Bratwurst?   On mówi: Czy masz ochotę na bratwurstę?

Ich habe Hunger. Hast du auch Hunger?   Jestem głodna. Czy ty też jesteś głodna?

Ich habe Lust auf Torte.   Er hat Lust auf Torte.

Uzupełnij zdanie: ... hast Hunger. Du

Ich **habe** Lust auf Kaffee.   Mam ochotę na kawę.

Hast du Lust auf Schokolade?   Czy masz ochotę na czekoladę?

Czasownik „haben” w liczbie mnogiej

Poznaj różne formy „haben” (mieć) dla „wir”, „ihr” i „sie”

Ich **habe** Durst und du **hast** Hunger.

„Habe” i „hast” są formami „haben”.

Johannes hat Lust auf Apfelstrudel. Johannes ma ochotę na strudel z jabłkami.

wir haben

my mamy

PRZYKŁAD

Wir haben Hunger. My jesteśmy głodni.

Wir ... Hunger. Haben

ihr habt wy macie

PRZYKŁAD

Ihr habt Durst. Wy jesteście spragnieni.

Wir haben Lust auf Currywurst. Habt ihr auch Lust?

Mamy ochotę na currywurst. Czy wy również macie na niego ochotę?

Wir haben Hunger.

Ihr habt Hunger.

sie haben oni mają

PRZYKŁAD

Sie haben Lust auf Eis. Oni mają ochotę na lody.

Wir haben Hunger. **Sie haben** Durst.

Zarówno „**wir**”, jak i „**sie**” (**l. mn.**) przyjmują formę „**haben**”.

Finn und Sophia haben Lust auf Eis. Luisa hat keinen Hunger.

Finn i Sophia mają ochotę na lody. Luisa nie jest głodna.

Podsumujmy!

„Haben” ma **takie same końcówki jak czasowniki regularne** (np. „kommen”).

Zalicza się go jednak do czasowników nieregularnych, ponieważ w formach **du** oraz **er/sie/es** nie występuje „**b**”!

Zaimek	kommen	haben
ich	kom <u>me</u>	hab <u>e</u>
du	komm <u>st</u>	hast
er/sie/es	komm <u>t</u>	hat
wir	komm <u>en</u>	hab <u>en</u>
ihr	komm <u>t</u>	hab <u>t</u>
Sie/sie	komm <u>en</u>	hab <u>en</u>

Ich habe Hunger. Habt ihr auch Hunger? Jestem głodna. Czy wy również jesteście głodni?

Er hat Durst.

Wir haben Durst.

Ihr habt Durst.

Ich habe Lust auf Torte. Mam ochotę na ciasto.

Ich **habe** Lust auf Torte. Mam ochotę na ciasto.

Sie haben Hunger. Hat er auch Hunger? Oni są głodni. Czy on również jest głodny?

Luis **hat** auch Hunger. Luis również jest głodny.

Hast du Durst?

Habt ihr Durst?

Hast du Durst? Czy ty jesteś spragniony?

Wir **haben** Lust auf Pizza. Mamy ochotę na pizzę.

Podsumujmy!

„Haben” ma **takie same końcówki jak czasowniki regularne** (np. „kommen”).

Zalicza się go jednak do czasowników nieregularnych, ponieważ w formach **du** oraz **er/sie/es** nie występuje „b”!

Zaimek	kommen	haben
ich	kom <u>me</u>	hab <u>e</u>
du	komm <u>st</u>	hast
er/sie/es	komm <u>t</u>	hat
wir	komm <u>en</u>	hab <u>en</u>
ihr	komm <u>t</u>	hab <u>t</u>
Sie/sie	komm <u>en</u>	hab <u>en</u>

Ich habe Hunger. Habt ihr auch Hunger? Jestem głodna. Czy wy również jesteście głodni?

Er hat Durst
Wir haben Durst.
Ihr habt Durst.

Ich habe Lust auf Torte. Mam ochotę na ciasto.

Sie haben Hunger. Hat er auch Hunger? Oni są głodni. Czy on również jest głodny?

Luis **hat** auch Hunger. Luis również jest głodny.

Hast du Durst?
Habt ihr Durst?

Hast du Durst? Czy ty jesteś spragniony?

Wir **haben** Lust auf Pizza. Mamy ochotę na pizzę.

Zamawianie napojów

Poznaj wyrażenia przydatne podczas zamawiania napojów

Kann ich bestellen? Czy mogę zamówić?

Entschuldigung, kann ich bestellen?
Przepraszam, czy mogę zamówić?

Gern! Z przyjemnością! / Oczywiście!

PRZYKŁAD

Kann ich bestellen? – Gern! Czy mogę zamówić? – Oczywiście!

Hallo, kann ich bestellen? – Gern! Dzień dobry! Czy mogę zamówić? – Oczywiście!

Wskazówka kulturowa!

Obsługa w krajach niemieckojęzycznych ma w zwyczaju pomagać w sposób **sprawy, profesjonalny i z rezerwą**. Niektóre osoby, w zależności od pochodzenia kulturowego, mogą to odebrać jako brak **życzliwości**.

Ich hätte gern... Poproszę...

Ich hätte gern... Poproszę...

Teraz przejdziemy do ciekawszego zagadnienia!

Nauczmy się zamawiać te trzy napoje:

- rodzaj męski:** der/ein **Kaffee** (kawa) □
rodzaj żeński: die/eine **Apfelschorle** (Apfelschorle) □
rodzaj nijaki: das/ein **Wasser** (woda) □

Ich hätte gern eine Apfelschorle.

Chciałabym apfelschorle.

Ich hätte gern eine Apfelschorle, bitte!
Chciałabym apfelschorle, proszę!

Ich hätte gern ein Wasser.   Chciałabym wodę.

Ein Wasser und eine Apfelschorle, bitte!

„**Ein**” używamy do rzeczowników **rodzaju nijakiego** jak „woda”, a „**eine**” do rzeczowników **rodzaju żeńskiego** jak „Apfelschorle”.

Uwaga! Wyjątek! □ □

Kiedy **zamawiamy** coś **rodzaju męskiego** (jak „Kaffee”), **nie** używamy „**ein**”, tylko „**einen**”.

Dlaczego tak jest, dowiemy się w późniejszej części kursu!

Ich hätte gern **einen** Kaffee. (Chciałabym kawę.)

Ich hätte gern einen Kaffee. Chciałabym kawę.

Einen Kaffee, bitte!

Kiedy **zamawiamy** coś **rodzaju męskiego**, musimy przed rzeczownikiem użyć rodzajnika „**einen**”, **nie** „**ein**”.

Ich hätte gern einen Kaffee und eine Apfelschorle, bitte!

Chciałabym kawę i Apfelschorle, proszę!

Teraz możesz już zamawiać różne rzeczy! **Juhu!** ☺ (Hura!)

Oto krótkie przypomnienie zwrotów używanych do **Kellner/in** (kelnera/kelnerki):

Kann ich bestellen? (Czy mogę zamówić?)

Gern! (Oczywiście!)

Ich hätte gern ... (Chciałabym...)

... **eine** Apfelschorle. (...Apfelschorle.) (**rodzaj żeński**)

... **ein** Wasser. (...wodę.) (**rodzaj nijaki**)

... **einen** Kaffee. (...kawę.) □ □ (**rodzaj męski**)

Stosowanie zaimka wskazującego „**das**”

Naucz się używać „**das**” w stosunku do rzeczy, których nazwy nie są Ci znane

Was ist das?   Co to jest?

Wskazówka!

Wiemy już, że „**das**” jest rodzajnikiem określonym **rodzaju nijakiego**.

Jednak „**das**” znaczy również „**ten / ta / to**” i możemy go użyć w odniesieniu do **wszystkich rodzajów gramatycznych**.

Was ist **das**?

Co **to** jest?)

Wie viel kostet das? Ile to kosztuje?
das da / das hier to tam / to tutaj

PRZYKŁAD

Wie viel kostet das da? Ile tamto kosztuje?

Das da? Das kostet drei Euro. To tam? To kosztuje trzy euro.

skazywanie rzeczy

Po „**das**” możemy dodać „**hier**” (tutaj) lub „**da**” (tam), aby określić, czy dana rzecz jest **blisko** nas (hier), czy **daleko** od nas (da).

Klient: Wie viel kostet **das da**? (Ile kosztuje tamten?)

Sprzedawca: **Das hier?**

(Ten tutaj?)

Klient: Ja, genau!

(Tak, dokładnie!)

Sprzedawca: **Das** kostet vier Euro.

(Ten kosztuje cztery euro.)

das da tamto

das hier to

Przyjrzyjmy się kolejnemu przydatnemu pytaniu z „**das**”.

Wie heißt das auf Deutsch? (Jak to się nazywa po niemiecku?)

Wie heißt das auf Deutsch? Jak to się nazywa po niemiecku?

Wie heißt das auf Deutsch ? Jak to się nazywa po niemiecku?

Wie heißt das auf Deutsch? Jak to się nazywa po niemiecku?

Was ist das?

Wie viel kostet das?

Wie heißt das auf Deutsch?

Wie viel kostet das? Ile to kosztuje?

W następnej części usłyszysz **rozmowę** pomiędzy Stephenem a sprzedawcą w niemieckiej piekarni.

Przekonasz się, jak nowe zwroty brzmią w praktyce!

Das hier! (Ten tutaj!)

Das da! (Ten tam!)

Was ist das? (Co to jest?)

Wie viel kostet das? (Ile to kosztuje?)

Wie heißt das auf Deutsch? (Jak to się nazywa po niemiecku?)

Wymowa „j”

Naucz się wymawiać „j”

Ja Tak

Niemieckie „j” brzmi jak „j” w „jajko”.

ja

tak

Jahr

(rok)

Joghurt (jogurt)

Wskazówka!

Niemiecka litera „j” najczęściej występuje na **początku wyrazów**, zwłaszcza **imion**, ale nigdy nie występuje na końcu wyrazu.

Johann, Josef, Jakob

Johanna, Jasmin, Jana

Ich bin Johanna.

Jestem Johanna.

Niemiecka litera „j” często występuje na początku wyrazów, zwłaszcza imion.

Jana liebt Joghurt.

Literę „j” w „Jana” i „Joghurt” wymawia się jak „j” w „jajko”.

Jakob liebt Joghurt. Jakob uwielbia jogurt.

Literę „j” w obu wyrazach (**J**akob, **J**oghurt) wymawia się jak „j” w „jajko”.

Wskazówka!

Wyjątki! Niektóre niemieckie wyrazy, w których występuje „j”, a które zostały przyjęte z języka angielskiego i francuskiego, **zachowują swoje oryginalne brzmienie..**

z języka angielskiego: Job , Jeans , joggen
(praca, dżinsy, jogging)

z języka francuskiego: Journalist , Journal
(dziennikarz, dziennik)

Ja, ich liebe meinen Job. Ich bin Journalistin.

Niektóre wyrazy zapożyczone z innych języków (**J**ob, **J**ournalistin) **zachowują własne brzmienie „j”** w mówionym niemieckim.

Sie liebt Jeans. Ona uwielbia dżinsy.

Wyraz „**J**eans” w języku niemieckim zachował **angielskie brzmienie „j”**.

Jürgen liebt Jeans (und Jana!)

Litera „j” w „Jürgen” i „Jana” brzmi jak „j” w „ja”. Litera „j” w „Jeans” zachowuje brzmienie angielskiego „j”.

Opisywanie miast za pomocą rzeczowników w liczbie mnogiej

Poznaj liczbę mnogą rzeczowników pochodzących z języków innych niż niemiecki

Es gibt... Jest... / Są...

PRZYKŁAD

Es gibt viele Discos in Berlin. W Berlinie jest wiele dyskotek.

Es gibt viele Discos in Berlin. W Berlinie jest wiele dyskotek.

Wskazówka!

Język niemiecki często przejmuje słowa z **innych języków**. Oto kilka przykładów:

die Bar (bar)

das Café (kawiarnia)

die Disco (dyskoteka)
der Job (praca)
das Restaurant (restauracja)

die Bar bar
das Café kawiarnia
die Disco dyskoteka
der Job praca
das Restaurant restauracja

Es gibt viele Restaurants und Cafés. Jest wiele restauracji i kawiarni.

Wskazówka!

„Kaffee” i „Café” wymawia się w ten sam sposób.

„Der Kaffee” jest **napojem** (kawa). □

„Das Café” jest **miejscem** (kawiarnia). □

der Kaffee, das Café kawa, kawiarnia

der Kaffee (napój)
das Café (miejsce)

das Restaurant, Restaurants / die Disco, Discos

restauracja, restauracje / dyskoteka, dyskoteki

Wskazówka!

Aby utworzyć **liczbę mnogą** wyrazów pochodzących z **innych języków**, na końcu **dodajemy -s**.

Es gibt **eine** Disco in Berlin.

(W Berlinie jest dyskoteka.)

Es gibt **viele** Discos in Berlin.

(W Berlinie jest wiele dyskotek.)

Es gibt viele Restaurants und Bars.
Jest wiele restauracji i barów.

wenige

niewiele

PRZYKŁAD

Es gibt wenige Jobs. Jest niewiele miejsc pracy.

Wskazówka!

„Es gibt **viele**” znaczy „jest **wiele**”.

„Es gibt **wenige**” znaczy „jest **niewiele**”.

Es gibt **viele** Bars in Berlin.

(W Berlinie jest wiele barów.)

Es gibt **wenige** Bars in Augsburg.

(W Augsburgu jest niewiele barów.)

Es gibt wenige Discos. Jest niewiele dyskotek.

Poczytajmy!

Emma jest ze Szkocji i myśli o przeprowadzce do **Berlina**. Zwiedza miasto i **pisze** do swojej niemieckiej przyjaciółki Julii, opowiadając o swoich przeżyciach.

Przeczytajmy, co napisała!

Hallo Julia!

Wie geht's dir? Mir geht's super!

Ich bin in Berlin □ Berlin ist sehr cool! Es gibt viele Restaurants, Bars, Cafés und Discos. Berlin ist sehr international! Aber es gibt hier wenige Jobs. □

Bis bald und schönes Wochenende!

Emma

Berlin ist sehr cool!

Emmie podoba się Berlin. *Prawda*

Es gibt viele Restaurants, Bars, Cafés und Discos.
Jest wiele restauracji, barów, kawiarni i dyskotek.

Czego jest niewiele w Berlinie?   Jobs   miejsc pracy

Jeszcze raz powtórzmy nowo poznane słowa.

Es gibt viele... (Jest wiele...)

Es gibt wenige... (Jest niewiele...)

die Bar, Bars (bar, bary)

das Café, Cafés (kawiarnia, kawiarnie)

die Disco, Discos (dyskoteka, dyskoteki)

der Job, Jobs (miejsce pracy, miejsca pracy)

Rodzajniki określone i nieokreślone

Naucz się używać i rozróżniać dwa typy rodzajników

Willkommen!

W języku niemieckim istnieją **dwa typy rodzajników**: rodzajniki **określone** (der, die, das) i **nieokreślone** (ein, eine, ein).

W dzisiejszej lekcji **przećwiczymy** zastosowanie tych, które już znamy i nauczymy się mówić o **więcej niż jednej** osobie lub rzeczy. □

Rodzajniki określone

Rodzajników **określonych** (**der, die, das**) używamy, kiedy mówimy o **jednej konkretnej** osobie lub rzeczy.

Julius: „**Der** Erzieher ist krank.“
(Nauczyciel w przedszkolu jest chory.)

Znaczenie:

Julius odnosi się do **jednego, konkretnego** nauczyciela, pana Webera. Pan Weber jest **jedynym** nauczycielem płci męskiej w przedszkolu.

Entschuldigung, wie viel kostet der Hut?

Kobieta pyta o cenę **konkretnego** kapelusza.

Rodzajników **określonych** (**der, die, das**) używamy, kiedy mówimy o **jednej konkretnej** osobie lub rzeczy.

Rodzajniki określone a trzy rodzaje gramatyczne

„Der” odnosi się do wyrazów **rodzaju męskiego**.

„Die” odnosi się do wyrazów **rodzaju żeńskiego**.

„Das” odnosi się do wyrazów **rodzaju nijakiego**.

Rodzaj męski: Der Hut kostet 14€. (Kapelusz kosztuje 14 euro.)

Rodzaj żeński: Die Uhr kostet 6€. (Zegarek kosztuje 6 euro.)

Rodzaj nijaki: Das Handy kostet 220€. (Telefon kosztuje 220 euro.)

Rodzajniki nieokreślone

W przeciwieństwie do rodzajników określonych, rodzajników **nieokreślonych (ein, eine, ein)** używamy do przedstawienia kogoś lub czegoś **po raz pierwszy** lub porozmawiania o **nieokreślonych** osobach lub rzeczach.

Susan: „**Eine** Erzieherin ist krank.“

(Nauczycielka w przedszkolu jest chora.)

Znaczenie:

Susan mówi, że **jedna z** nauczycielek w przedszkolu jest chora, ale **nie** odnosi się do żadnej **konkretnej**.

Wie viel kostet **ein** Muffin?

Ile kosztuje babeczka?

Rodzajniki nieokreślone a trzy rodzaje gramatyczne

„Ein” odnosi się do wyrazów **rodzaju męskiego i nijakiego**.

„Eine” odnosi się do wyrazów **rodzaju żeńskiego**.

Rodzaj męski: Ein Kaffee kostet 3 €. (Kawa kosztuje 3 euro.)

Rodzaj żeński: Eine Cola kostet 4 €. (Cola kosztuje 4 euro.)

Rodzaj nijaki: Ein Wasser kostet 2,50 €. (Woda kosztuje 2,50 euro.)

Wie viel kostet eine Apfelschorle?

Ile kosztuje Apfelschorle?

Rodzajniki w liczbie mnogiej

Z **liczbą mnogą** jest łatwiej.

Rodzajnikiem określonym w liczbie mnogiej jest „**die**” dla wszystkich trzech rodzajów gramatycznych. W liczbie mnogiej **nie mamy** rodzajników nieokreślonych.

Rodzajniki określone w liczbie mnogiej: Ich liebe **die** Cafés in Berlin!

(Uwielbiam kawiarnie w Berlinie!)

Rodzajniki nieokreślone w liczbie mnogiej: Ich liebe Cafés!

(Uwielbiam kawiarnie!)

Die Bars in Berlin sind super.

„**Die**” jest **jedynym rodzajnikiem w liczbie mnogiej** w języku niemieckim.

W **liczbie mnogiej** nie ma rodzajników **nieokreślonych**.

Das Café ist sehr gut. Die Cafés sind sehr gut.

Die Bar ist sehr gut. Die Bars sind sehr gut.

Die Restaurants, die Bars und die Cafés in Berlin sind schön.

„**Die**” w **liczbie mnogiej** używamy do **wszystkich rodzajów gramatycznych**.

das Handy die Handys

ein Handy Handys

Teraz znasz już **wszystkie niemieckie rodzajniki**.

W następnej części lekcji jeszcze je **przećwiczmy!**

Rodzaj męski	der	ein
rodzaj żeński	die	eine
rodzaj nijaki	das	ein
Liczba mnoga	die	—

Wie viel kostet ein Muffin?
Ile kosztuje babeczka?

Sina chce wiedzieć, ile kosztuje pierwsza babeczka po prawej.
Powinna powiedzieć „ein” czy „der”?
Wie viel kostet der Muffin? Ile kosztuje babeczka?

Die Restaurants sind gut.
Restauracje są dobre.

Die Cafés in Berlin sind super.

To zdanie jest w liczbie mnogiej, ponieważ: 1. rodzajnikiem jest „**die**”, nie „**das**”, 2. po „Café” występuje „**s**”, 3. **czasownik jest w liczbie mnogiej**.

Die Discos in Berlin sind super. Diskoteki w Berlinie są super.

Die Cafés sind sehr gut. Kawiarnie są dobre.

Das Café heißt „Westberlin”. Kawiarnia nazywa się „Westberlin”.

Die Restaurants sind gut. Restauracje są dobre.

Handys **kosten** viel. Telefony kosztują dużo.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Przetłumacz to zdanie: Jest wiele restauracji i kawiarni.

Es gibt viele Restaurants und Cafés.

Jest wiele restauracji i kawiarni.

Jürgen liebt Jeans (und Jana!)

Brzmienie „**j**” w „**J**ürgen”, „**J**eans” i „**J**ana” jest **różne**.

Litera „**j**” w „**J**ürgen” i „**J**ana” brzmi jak „**j**” w „**ja**”. Litera „**j**” w „**J**eans” zachowuje brzmienie angielskiego „**j**”.

Ja, ich liebe meinen Job. Ich bin Journalistin.

Litery „**j**” w wyrazach „**ja**”, „**J**ob” i „**J**ournalistin” brzmią tak samo.

Falsz

Niektóre wyrazy zapożyczone z innych języków (**J**ob, **J**ournalistin) **zachowują własne brzmienie „j”** w mówionym niemieckim.

Luis **hat** auch Hunger. Luis również jest głodny.

Wir **haben** Lust auf Pizza. Mamy ochotę na pizzę.

Hast du Durst? Czy ty jesteś spragniony?

Finn und Sophia haben Lust auf Eis. Luisa hat keinen Hunger.

Finn i Sophia mają ochotę na lody. Luisa nie jest głodna.

Hast du Lust auf Schokolade?   Czy masz ochotę na czekoladę?

Ich **habe** Lust auf Kaffee.   Mam ochotę na kawę.

Sie hat Hunger. Ona jest głodna.

Zaznacz wyraz, który oznacza „ten / ta / to”. das

Was ist das?   Co to jest?

Einen Kaffee, bitte!

Kiedy **zamawiamy coś rodzaju męskiego**, musimy przed rzeczownikiem użyć rodzajnika „**einen**”, **nie „ein”**.

Ich hätte gern einen Kaffee und eine Apfelschorle, bitte!

Chciałabym kawę i Apfelschorle, proszę!

Hast du Durst? To znaczy: Czy jesteś spragniona?

Hast du Hunger?   Jesteś głodna?

Wie viel kostet der Muffin?   Ile kosztuje babeczka?

Ein Handy kostet viel.   Handys **kosten** viel.   Telefony kosztują dużo.

Die Restaurants sind gut.   Restauracje są dobre.

Das Café heißt „Westberlin“.   Kawiarnia nazywa się „Westberlin”.

Rozdział 12

Nazywanie członków rodziny

Poznaj wyrazy takie jak „tata” i „mama”

der Vater ojciec

Das ist mein Vater.   To jest mój ojciec.

Literę „**V**” w „Vater” wymawia się jak „**F**”.

die Mutter   mama

Das ist meine Mutter.

To jest moja matka.

Litera „**u**” jest krótka z powodu **podwójnego „t”**.

Das ist meine Mutter.   To jest moja matka.

Aby przedstawić jedną osobę, mówimy „**das ist**” (to jest), a następnie podajemy imię lub opis.

Mein Vater und meine Mutter wohnen in Salzburg.

Mój ojciec i moja matka mieszkają w Salzburgu.

Niemcy nazywają swoich rodziców „**Mama**” i „**Papa**” na zachodzie lub „**Mutti**” i „**Vati**” na wschodzie.

das Kind dziecko

der Bruder   brat

Mein Bruder studiert in Salamanca, in Spanien.   Mój brat studiuje w Salamance, w Hiszpanii.

Końcówkę „**-er**” wymawia się jak „**-a**”.

die Schwester siostra

Meine Schwester ist Lehrerin.

Moja siostra jest nauczycielką.

Pomocne może okazać się podzielenie zbitki spółgłoskowej „Schw” na: **Sch + w**

Das sind meine Mutter und meine Schwester.   Mężczyzna przedstawia mamę i siostrę.

der Vater die Mutter

der Bruder die Schwester

Wprowadzenie do „mein” i „dein”

Poznaj przymiotniki dzierżawcze „mein/e” i „dein/e”

mein Vater   mój tata

Mein Vater spricht Englisch.   Mój tata mówi po angielsku.

„**Mein**” to rzeczowniki rodzaju męskiego. „**Meine**” to rzeczowniki rodzaju żeńskiego.

meine Mutter   moja mama

Meine Mutter spricht Spanisch.   Moja mama mówi po hiszpańsku.

die Mutter = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **meine Mutter**

Meine Mutter und mein Bruder sprechen Spanisch.

Mein/e znaczy mój / moja / moje.

Wyrazy takie jak „mein” i „meine” to **przymiotniki dzierżawcze**. Opisują, **co do kogo**

należy. ein Vater, eine Mutter, ein Kind

mama, tata, dziecko

die Mutter/eine Mutter (rzecz. r. ż.); **das Kind/ein Kind** (rzecz. r. n.); **der Vater/ein Vater** (rzecz. r. m.)

Przyjrzyj się poniższej tabelce i zwróć uwagę, że „**mein**” zachowuje się tak samo jak „**ein**”.

	ein (rodzajnik nieokreślony rodzaju męskiego i nijakiego)	mein (przymiotnik dzierżawczy rodzaju męskiego i nijakiego)
rodzaj męski	ein Vater	mein Vater
rodzaj żeński	eine Mutter	meine Mutter
nijakiego	ein Kind	mein Kind

Das sind mein Vater, meine Mutter und mein Kind.

To jest mój tata, moja mama i moje dziecko.

die Mutter/meine Mutter (rzecz. r. ż.); **das Kind/mein Kind** (rzecz. r. n.); **der Vater/mein Vater** (rzecz. r. m.)

mein Vater mój tata

meine Mutter moja mama

mein Kind moje dziecko

Ich habe ein Kind. Mein Kind heißt Maximilian.

Mam dziecko. Moje dziecko ma na imię Maximilian.

das Kind = rzeczownik **rodzaju nijakiego** => **ein/mein Kind**

Ich habe eine Schwester. Meine Schwester heißt Nina.

Mam siostrę. Siostra ma na imię Nina.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **eine/meine Schwester**

dein Bruder

twój brat

Was ist dein Bruder von Beruf?

Czym twój brat zajmuje się zawodowo?

der Bruder = rzeczownik **rodzaju męskiego** => **dein** Brude

deine Schwester   twoja siostra

Wo ist deine Schwester?

Jeśli chcesz powiedzieć po niemiecku „twoja siostra”, mówisz „deine”, ponieważ „Schwester” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **deine** Schwester

Rozmawianie o rodzicach i dzieciach

Naucz się mówić o rodzinie za pomocą liczby mnogiej „meine” / „deine”

die Eltern   rodzice

Das sind meine Eltern, Johanna und Georg.

„Meine Eltern” oznacza „moi rodzice”.

Meine Eltern wohnen in Dresden.   Moi rodzice mieszkają w Dreźnie.

Przymiotnika dzierżawczego „meine” używamy w stosunku do rzeczowników rodzaju żeńskiego i liczby mnogiej.

Wo wohnen deine Eltern?   Gdzie mieszkają twoi rodzice?

Zwróć uwagę, że „meine / deine” używamy w stosunku do **rzeczowników rodzaju żeńskiego i liczby mnogiej**.

die Kinder   dzieci

Hast du Kinder? Czy masz dzieci?

Liczba mnoga rzeczownika „das **Kind**” (dziecko) to „die **Kinder**” (dzieci), jak marka czekolady.

Ja, ich habe zwei Kinder.

Aby powiedzieć, ile mamy dzieci, mówimy „**Ich habe**” + liczba + „**Kinder**”. Julia ma dwoje dzieci.

die Tochter   córka

Das ist meine Tochter. Sie heißt Luise.

To jest moja córka. Ona ma na imię Luise.

„**Die Tochter**” (córka) to rzeczownik **rodzaju żeńskiego**, więc używamy „meine”.

der Sohnsyn

Mein Sohn ist sechs und meine Tochter ist vier Jahre alt.

Mój syn ma sześć lat, a moja córka ma cztery lata.

„**Sohn**” oznacza: **syn**. „Sohn” występuje z „**mein**”, ponieważ jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego**.

ater, Sohn

„Vater” (tata) i „Sohn” (syn) to krewni płci męskiej.

die Mutter, der Vater   die Eltern

die Tochter, der Sohn   die Kinder

Ich habe zwei Söhne und zwei Töchter. Mam dwóch synów i dwie córki.

der Sohn die Söhne

die Tochter die Töchter

Ich habe fünf Kinder: zwei Söhne und drei Töchter.

Mam pięcioro dzieci: dwóch synów i trzy córki.

W tym przypadku musimy użyć **rzeczowników w liczbie mnogiej**: „**Söhne**” (synowie) i „**Töchter**” (córki).

Annas Mutter hat drei Kinder. Die Söhne heißen Max und Moritz. Die Tochter heißt Anna.

Mama Anny ma troje dzieci. Imiona synów to Max i Moritz. Córka ma na imię Anna.

To jest **mama Anny**, więc jej córka również musi mieć na imię Anna.

Rozmawianie o dziadkach

Porozmawiaj o dziadkach i wnuczętach

die Großmutter babcia

Meine Großmutter kommt aus Brasilien.

Moja babcia jest z Brazylii.

W języku niemieckim możemy połączyć ze sobą kilka słów w jedno, np. „Groß” (wielka) i „Mutter” (mama).

der Großvater dziadek

Mein Großvater spricht Chinesisch.

Mój dziadek mówi po chińsku.

Wyraz „**groß**” piszemy przez „**ß**”, ponieważ litera „**o**” jest **długa**.

die Großeltern dziadkowie

Wskazówka!

Wiele osób na określenie swoich dziadków używa specjalnych zwrotów:

die Großmutter

Oma, Omi

der Großvater

Opa, Opi

dziadkowie

„**Oma**” i „**Opa**” to zwroty używane odpowiednio w stosunku do **babci** i **dziadka**.

Hallo **Oma**, wie geht's dir und Opa? Cześć, babciu! Jak się masz z dziadkiem?

Większość ludzi mówi do swojej babci: „**Oma**”.

der Enkel

wnuk

Oh, eine SMS von Theo! Theo ist mein Enkel.

Och, wiadomość od Theo! Theo jest moim wnukiem.

Theo jest wnukiem swojej babci („Enkel”).

die Enkelin

wnuczka

Das ist Theo. Und das ist meine Enkelin Eveline – Theos Schwester.

To jest Theo. A to jest moja wnuczka Eveline – siostra Theo.

Aby powiedzieć „**wnuczka**”, do „**Enkel**” dodajemy końcówkę „**-in**”.

die Enkelkinder

wnuczęta

Ich habe drei Enkelkinder: zwei Enkel und eine Enkelin.

Mam troje wnucząt: dwóch wnuków i jedną wnuczkę.

„**Enkel**” oznacza „wnuk”. „**Kinder**” oznacza „dzieci”. Łączymy je razem, tworząc wyraz „**Enkelkinder**” (wnuczęta).

die Großeltern der Großvater, die Großmutter

die Enkelkinder der Enkel, die Enkelin

Mein Großvater spricht Chinesisch. Mój dziadek mówi po chińsku.
Wyraz „**groß**” piszemy przez „**ß**”, ponieważ litera „**o**” jest **długa**.

Rozwijanie biegłości językowej

Opowiedz lub napisz o swoich najbliższych członkach rodziny

Das sind meine Eltern. To są moi rodzice.

Jeśli się zastanawiasz, wyjaśniamy: używamy „**sind**”, ponieważ „**meine Eltern**” jest w **liczbie mnogiej**.

Meine Eltern wohnen in Köln. Moi rodzice mieszkają w Kolonii.

Poprawna pisownia to „**Eltern**”.

Mein Vater heißt Paul. Mój tata ma na imię Paul.

Jeśli „**ß**” jest zbyt trudne do zapisania, użyj „**heisst**”.

Mein Vater heißt Paul. Mój tata ma na imię Paul.

Literę „**V**” w „**Vater**” (tata) wymawia się jak „**F**”.

Mein Bruder ist Fotograf. Mój brat jest fotografem.

Poprawna pisownia wyrazu to „**Bruder**” (brat).

Mein Sohn ist drei Jahre alt.

Mój syn ma trzy lata.

Używamy „**mein**” i „**ist**”, ponieważ „**Sohn**” jest **rodzaju męskiego w liczbie pojedynczej**.

Mein **Sohn** ist drei Jahre alt. Mój syn ma trzy lata.

Litera „**h**” występuje **po** samogłosce „**o**”.

Meine Enkelin ist vier Jahre alt. Moja wnuczka ma cztery lata.

Aby podać wiek, używamy „**sein**” (być) + **liczba** + „**Jahre alt**”.

Meine Tochter ist zehn Jahre alt. Moja córka ma dziesięć lat.

Końcówkę „**-er**” w „**Tochter**” wymawia się jak „**-a**”.

Sprawdzian

Sprawdź swoje umiejętności, aby przejść do następnego rozdziału

Meine Enkelin ist vier Jahre alt. Moja wnuczka ma cztery lata.

Aby podać wiek, używamy „**sein**” (być) + **liczba** + „**Jahre alt**”.

Mein **Sohn** ist drei Jahre alt. Mój syn ma trzy lata.

Litera „**h**” występuje **po** samogłosce „**o**”.

Meine Tochter ist zehn Jahre alt. Moja córka ma dziesięć lat.

Końcówkę „**-er**” w „**Tochter**” wymawia się jak „**-a**”.

„**Meine Oma und mein Opa sind cool.**” – o kim ona mówi?

dziadkowie

„**Oma**” i „**Opa**” to zwroty używane odpowiednio w stosunku do **babci i dziadka**.

Ich habe drei Enkelkinder: zwei Enkel und eine Enkelin.

Mam troje wnucząt: dwóch wnuków i jedną wnuczkę.

„**Enkel**” oznacza „wnuk”. „**Kinder**” oznacza „dzieci”. Łączymy je razem, tworząc wyraz „**Enkelkinder**” (wnuczęta).

Das ist Theo. Und das ist meine Enkelin Eveline – Theos Schwester.

To jest Theo. A to jest moja wnuczka Eveline – siostra Theo.

Aby powiedzieć „**wnuczka**”, do „**Enkel**” dodajemy końcówkę „**-in**”.

Annas Mutter hat drei Kinder. Die Söhne heißen Max und Moritz. Die Tochter heißt Anna.

Mama Anny ma troje dzieci. Imiona synów to Max i Moritz. Córka ma na imię Anna.

To jest **mama Anny**, więc jej córka również musi mieć na imię Anna.

Mein Sohn ist sechs und meine Tochter ist vier Jahre alt.

Mój syn ma sześć lat, a moja córka ma cztery lata.

„**Sohn**” oznacza: **syn**. „Sohn” występuje z „**mein**”, ponieważ jest rzeczownikiem **rodzaju męskiego**.

Vater, Sohn

„Vater” (tata) i „Sohn” (syn) to krewni płci męskiej.

Das ist meine Tochter. Sie heißt Luise. To jest moja córka. Ona ma na imię Luise.

„**Die Tochter**” (córka) to rzeczownik **rodzaju żeńskiego**, więc używamy „**meine**”.

Ich habe fünf Kinder: zwei Söhne und drei Töchter.

Mam pięcioro dzieci: dwóch synów i trzy córki.

W tym przypadku musimy użyć **rzeczowników w liczbie mnogiej**: „**Söhne**” (synowie) i „**Töchter**” (córki).

Das sind meine Mutter und meine Schwester.

Mężczyzna przedstawia mamę i siostrę.

„Die Mutter” oznacza „mama”. „Die Schwester” oznacza „siostra”.

Mein Bruder studiert in Salamanca, in Spanien.

Mój brat studiuje w Salamance, w Hiszpanii.

Końcówkę „**-er**” wymawia się jak „**-a**”.

Meine Schwester ist Lehrerin. Moja siostra jest nauczycielką.

Pomocne może okazać się podzielenie zbitki spółgłoskowej „**Schw**” na: **Sch + w**

Ich habe eine Schwester. Meine Schwester heißt Nina.

Mam siostrę. Siostra ma na imię Nina.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **eine/meine** Schwester

Was ist dein Bruder von Beruf? Czym twój brat zajmuje się zawodowo?

der Bruder = rzeczownik **rodzaju męskiego** => **dein** Bruder

Wo ist deine Schwester?

Jeśli chcesz powiedzieć po niemiecku „twoja siostra”, mówisz „**deine**”, ponieważ „**Schwester**” jest rzeczownikiem rodzaju żeńskiego.

die Schwester = rzeczownik **rodzaju żeńskiego** => **deine** Schwester

Ich habe ein Kind. Mein Kind heißt Maximilian.

Mam dziecko. Moje dziecko ma na imię Maximilian.

das Kind = rzeczownik **rodzaju nijakiego** => **ein/mein** Kind

Das sind mein Vater, meine Mutter und mein Kind.

To jest mój tata, moja mama i moje dziecko.

die Mutter/**meine** Mutter (rzech. r. **ż.**); **das** Kind/**mein** Kind (rzech. r.

n.); **der** Vater/**mein** Vater (rzech. r. **m.**)

dein

der Vater = rzeczownik **rodzaju męskiego** => **dein** Vater